பன்னிரு திருமுறைப் பதிப்பு நிதி வெளியீடு எண் 42

உ
சிவ சிவ
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

திருவிசைப்பா

திருப்பல்லாண்டு

[ஒன்பதாம் திருமுறை]

திருப்பனந்தாள் காசித்திருமடத்து 21 ஆவது அதிபர்
"கயிலைமாமுனிவர்" திருவளர்திரு காசிவாசி

முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களின்
திருவுளப்பாங்கின் வண்ணம் வெளியிடப்பெற்றது.

1997

காசித்திருமடம்) (திருப்பனந்தாள்

ஐந்தாம் பதிப்பு
படிகள் 3000
விலை ரூ. 8.50

கிடைக்குமிடம்:

காசித்திருமடம்
திருப்பனந்தாள் - 612 504
தஞ்சை மாவட்டம்

விலை ரூ. 8.50

ஸ்ரீ குமரகுருபரர் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்
காசித்திருமடம்,
திருப்பனந்தாள்

உ
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

பதிப்புரை

சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டும் தோத்திரம், சாத்திரம், பிரபந்தம், புராணம் என நான்கு வகையாக அமைந்துள்ளன. ஒன்று முதல் ஒன்பதாவது வரையான திருமுறைகள் தோத்திரம்; பத்தாவது, சாத்திரம்; பதினொன்றாவது, பிரபந்தம்; பன்னிரண்டாவது, புராணம். ஒன்பதாம் திருமுறை தோத்திரப் பகுதியின் இறுதிப் பகுதியாக இருப்பதால், இத்திருமுறையின் இறுதிப்பதிகமாகத் திருப்பல்லாண்டை அமைத்து நம்பியாண்டார் நம்பிகள் தொகுத்திருக்கிறார்.

ஒன்பதாம் திருமறையானது. திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு என்று பெயர் பெறும். இது திருவிசைப்பா மாலை என்றும் அழைக்கப் பெறும். இத்திருமுறையில் 29 பதிகங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. தற்போது 301 பாடல்களே கிடைத்துள்ளன. சில பதிகங்களில் சில பாடல்கள் மறைந்து போயின. தேவாரப் பதிகங்களைப் போலத் திருவிசைப்பாப் பதிகங்கட்கும் பண் வகுக்கப் பெற்றிருக்கிறது. இங்ஙனம் இசையமைப்புப் பெற்றிருப்பதாலும் இறைவனின் மெய்ப்புகழாகிய இசைகளை எடுத்துரைப்பதாலும் கற்போர் மனத்தைக் கசிவித்து இறையன்பொடு இசைவிப்பதாலும் இப்பதிகங்கள் திருவிசைப்பா எனப் பெயர் பெற்றன.

ஒன்பதாம் திருமுறையானது திருமாளிகைத் தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த்தேவர், பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பி, கண்டராதித்தர், வேணாட்டடிகள், திருவாலிஅமுதனார், புருடோத்தம நம்பி, சேதிராயர் என்னும் ஒன்பதின்மரால் அருளிச் செய்யப் பெற்றனவாகும். இத்திருமுறையில் உள்ள 29 பதிகங்களில் 16 பதிகங்கள் கோயில் என்னும்

தில்லையம்பதிக்கு உரியன. எஞ்சிய 13 பதிகங்கள் திருவீழிமிழலை, திருவாவடுதுறை, திருவிடைக்கழி, திருக்களந்தை ஆதித்தேச்சரம், திருக்கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலம், திருமுகத்தலை, திரைலோக்கிய சுந்தரம், கங்கை கொண்ட சோளேச்சரம், திருப்பூவணம், திருச்சாட்டியக்குடி தஞ்சை இராசராசேச்சரம், திருவிடைமருதூர், திருவாரூர் ஆகிய பதின்மூன்று தலங்கட்கும் தலத்துக்கொரு பதிகமாக அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறு சிறப்புற்ற திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னும் இந்நூல் காசித்திருமடத்தின் அதிபர் "கயிலைமாமுனிவர் "திருவளர்திரு காசிவாசி முத்துக்குமாரசுவாமித்தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களின் அருளாணையின் வண்ணம் அடியவர் பெருமக்கள் அருள்நலம் பெற வெளியிடப்படுகின்றது. அன்பர்கள் கற்றுப் பயன்பெறுவார்களாக!

இந்நூலை அச்சிடுங்கால் அச்சுப்பிழைகளைத் திருத்தி உதவிய புலவர். மு. குஞ்சிதபாதத்திற்கு சொக்கநாத பெருமான் திருவருள் நலம் உண்டாவதாகுக!

இந்நூல் வெளியீட்டுப் பணியில் அடியேனை ஈடுபடுத்தியருளிய எங்கள் தாயினும் நல்ல தலைவராம் காசித்திருமடத்தின் அதிபர் திருவளர்திரு காசிவாசி எஜமான் சுவாமிகள் அவர்களின் பொன்னார் திருவடிக்கமலங்களை மன,மொழி,மெய்களால் வணங்கி மகிழ்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

காசித்திருமடம், தவத்திரு. குமாரசுவாமித் தம்பிரான்,
திருப்பனந்தாள். காறுபாறு.
20.8.97

உ

சிவ சிவ

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

உள்ளுரை

திருவிசைப்பா ஆசிரியர்கள் ஒன்பதின்மரின் வரலாற்று ஆராய்ச்சி

1. திருமாளிகைத்தேவர்

2. சேந்தனார்

3. கருவூர்த் தேவர்

4. பூந்துருத்திநம்பி காடநம்பி

5. கண்டராதித்தர்

6. வேணாட்டடிகள்

7. திருவாலியமுதனார்

8. புருடோத்தம நம்பி

9. சேதிராயர்

திருப்பல்லாண்டு - சேந்தனார்

உ
சிவ சிவ
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

திருவிசைப்பா ஆசிரியர்கள்

ஒன்பதின்மரின் வரலாற்று ஆராய்ச்சி

திருமுறைக்கலைஞர்

வித்துவான், தி. பட்டுசாமி ஓதுவார்

திருவிசைப்பா விளக்கம்:

திருவிசைப்பா: திரு+ இசைப்பா. திரு- தெய்வத்தன்மை: அழகு. இசை-புகழ். பா- பாடல். அதாவது நல்ல தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த இசையுடன் பாடும் பாடல் என்பது பொருள். அல்லது இறைவனின் பொருள்சேர் புகழ்களைச் சொல்லும் பாடலுமாம்: '' ...இறைவன், பொருள் சேர்புகழ்'' என்பது திருக்குறள்.

''திரு, கண்டரால் விரும்பப்படும் தன்மை: நோக்கம் என்றது அழகு'' என்று பேராசிரியர் உரை கூறினாரேனும், இங்கு தெய்வத்தன்மை என்பதே சிறப்புடைத்தாம். திரு- அருட்டிரு எனப்பொருள் கொண்டு, அருள்நாத வடிவான இசைப்பாடலே திருவிசைப்பா என்றலுமாம். திருவிசைப்பா, 'திருவிசைப்பா மாலை' எனவும் பெயர் பெறும்.

திருவிசைப்பா - அஃது இசைப்பாடலைக் கொண்ட நூலை உணர்த்தியதால், அன்மொழித்தொகை.

திருவிசைப்பாவின் பெருமையினைத் திருமுறை கண்ட புராண ஆசிரியர் ''மோகமெறி திருவிசைப்பா மாலை'' எனக் கூறுகின்றார்.

பசுகரணம் முற்றிலும் நீங்கிப் பதிகரணம் உற்ற தூய உள்ளமுடைய மெய்யடியார்களால் சிவபெருமான்மீது கொண்ட ஆராக்காதலினால் [பக்தியினால்] உள்ளங் கசிந்துருகிப் பாடப் பெற்ற தோத்திரங்களான தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய அருட்பாக்களின் தொகுதியே 'பன்னிரு திருமுறை' களாம்[1]. அவற்றுள் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகியோர் பாடியருளிய தேவாரம்[2] முதல் ஏழு திருமுறைகள் ஆகும். மாணிக்கவாசகர் பாடியருளிய திருவாசகம், திருக்கோவையார் இரண்டும் எட்டாந் திருமுறை ஆகும். திருமாளிகைத்தேவர், சேந்தனார் முதலிய ஒன்பதின்மர் பாடியருளிய திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு ஆகிய இவை ஒன்பதாம் திருமுறை ஆகும்.

சைவத் திருமுறைகளில் ஒன்பதாம் திருமுறையினைப் பாடியருளிய அடியார்களும் ஒன்பதின்மர் ஆவர். அவர்கள் திருமாளிகைத் தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த்தேவர், பூந்துருத்தி நம்பிகாட நம்பி, கண்டராதித்தர், வேணாட்டடிகள், திருவாலியமுதனார், புருடோத்தம நம்பி, சேதிராயர் என்போர். இதனை,

"செம்பொன்மணி அம்பலத்து நிருத்த னார்க்குத்
திருவிசைப்பா உரைத்தவர்தம் திருப்பேர் சொல்லில்
பம்புபுகழ் செறிதிருமா ளிகைமெய்த் தேவர்
பரிவுடைய சேந்தனார் கருவூர்த் தேவர்

---

[1].திருமுறை: திரு- தெய்வத்தன்மை. முறை-நூல். அதாவது கடவுளின் வடிவு, தன்மை, அவர் வீற்றிருக்கும் இடம், வழிபடும் முறை. வழிபட்டோர் வரலாறு, பயன் முதலியவற்றை முலறப்படுத்திக் கூறும் அருள் நூல் திருமுறை என்பதாம்.

[2]. முன்னர், திருஞானசம்பந்தர் பாடியருளியவற்றிற்குத் 'திருக்கடைக்காப்பு' என்றும், திருநாவுக்கரசர் பாடியருளியவற்றிற்குத் 'தேவாரம்' என்றும், சுந்தரர் பாடியருளியவற்றிற்குத் 'திருப்பாட்டு' என்றும் பெயர் வழங்கியதாகும். பின்னர் மூவர் பாடலுக்கும் தேவாரம் என்றே பெயர் வழங்கலாயிற்று.

நம்பிகா டவர்கோன்நற் கண்டரா தித்தர்
நன்குயர்வே ணாட்டடிகள் திருவாலி யமுதனார்
அம்புவியோர் புகழ்புருடோத் தமர்சேதி ராயர்
ஆகஇவர் ஒன்பதின்மர் தாமுறைகண் டடைவே.

என்ற பழம் பாடலால் அறியலாம்.

திருவிசைப்பா பாடிய ஆசிரியர்கள், கோயிலாகிய சிதம்பரம், திருவீழிமிழலை, திருவாவடுதுறை, திருப்பூவணம், திருஇடைமருதூர், திருவாரூர் என்னும் ஆறு தேவாரப்பாடல் பெற்ற தலங்களையும் திருவிடைக்கழி, திருக்களந்தை யாதித்தேச்சரம், திருக்கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலம், திருமுகத்தலை, திரைலோக்கிய சுந்தரம், கங்கைகொண்டசோளேச்சரம், திருச்சாட்டியக்குடி, தஞ்சை இராசராசேச்சரம் என்னும் எட்டு [தேவாரப்பாடல் பெறாத] வைப்புத் தலங்களையும் பாடியுள்ளனர். கோயிலைப் பற்றிய பதிகங்கள் பதினைந்து; மறறைய பதின்மூன்று தலங்களிலும் ஒவ்வொரு தலத்துக்கும் ஒவ்வொன்றாகப் பாடிய பதிகங்கள் பதின்மூன்று; ஆகத் திருவிசைப்பாத் திருப்பதிகங்கள் 28 ஆகும். சேந்தனார் கோயிலைப் பற்றிப் பாடிய திருப்பல்லாண்டு என்ற திருப்பதிகம் ஒன்றும் சேர்ந்து 29 திருப்பதிகம் ஆகும். தற்போது, 29 திருப்பதிகங்களும் அவற்றில் பாடல்கள் 301 –ம் உள்ளன. ஆனால்,

"அடைவுறுமா ளிகைத்தேவர் நான்கு சேந்தர்
அன்புறபல் லாண்டொன்றோ(டு) இசைப்பா மூன்று
திடமுடைய கருவூரர் பத்து வீறிற்
சிறந்தகா டவர்இரண்டு, கண்டர்வே ணாடர்
படிபுகழ்ஒவ் வொன்றுதிரு வாலி நான்கு,
பன்னுபுரு டோத்தமனார் இரண்டு சேதிராயர்
உடையதிருக் கடைக்காப்பொன்(று) ஆகஇரு பத்தொன்
பான்ஒது செய்யுள் முந்நூற் றறுபதினோ(டு) ஐந்தே"

என்ற பழம்பாடலில் செய்யுள் 365 என்று குறிக்கப்படுகிறது. எஞ்சிய 64 பாடல்களும் சில பதிகங்களிலிருந்து தற்போது சிதைந்துவிட்டன.

திருவிசைப்பாப் பதிகம் ஒவ்வொன்றுக்கும் பண் வரையறுக்கப் பெற்றிருக்கிறது. பஞ்சமம், காந்தாரம், புறநீர்மை, சாளரபாணி, நட்டராகம், இந்தளம் என்னும் ஆறு பண்கள் திருவிசைப்பாவில் அமைந்துள்ளன. சாளரபாணி என்ற பண் ஒன்று மட்டும் தேவாரங்களில் இல்லாத பண் ஆகும். பண் என்பது தமிழுக்கு உரிய இசை. ''பழத்தின் இரதமாம் பாட்டிற் பண்ணாம்'' என்பது அப்பர் தேவாரம்.

தேவார ஆசிரியர் மூவரும் தங்கள் தங்கள் தேவாரப்பதிகங்களில் சிற்சில இடத்துச் சில பண்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். ஆனால், பதிகத்திற்குரிய பண்ணின் பெயரை பதிக இறுதிப் பாடலில் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் கருவூர்த் தேவர் மட்டும் தாம் பாடிய திரைலோக்கிய சுந்தரம் என்ற தலத்துத் திருப்பதிகத்தில் மட்டும் அப்பதிகத்திற்குரிய பண், காந்தாரம் என்பதை அப்பதிக இறுதிப் பாடலில், ''போற்றி சைப்பார் காந்தாரம்'' என்று அருளி இருக்கிறார். அவ்வப்பதிகத்திற்கு அந்த அந்த ஆசிரியர்களே பண்வரையறுத்தனர் போலும்.

''ஐந்துடன் நால் வருமுரைத்த திருக்கடைக்காப் பிற்பண்
அறையின்மா ளிகைத்தேவர் நான்கில்ஒன்று காந்தாரம்
முந்துகரு வூரர்பத்தின் இரண்டுபுற நீர்மை
மொழிந்திடுகாந் தாரம்ஒன்று காடவர்கோன் இரண்டின்
நந்தலில்சா ளரபாணி ஒன்றுவேணாட்டடிகள்
நவின்றதொன்று புறநீர்மை திருவாலி யமுதர்
பந்தமறச் சொல்நான்கின் ஒன்றுநட்ட ராகம்
பகர்ந்திடின் ஒன்(று)இந்தளம்மற்(று) எவையும் பஞ்சமமே''

என்ற தனிப்பாடலால் திருவிசைப்பாப் பண்கள் இன்னவை என்று அறியப்பெறும்.

திருவிசைப்பா ஆசிரியர்கள் வரலாறு:

1. திருமாளிகைத்தேவர்: திருவிசைப்பாவை அருளிய ஆசிரியர்கள் ஒன்பதின்மருள் திருமாளிகைத்தேவர் முதலாமவராகத் திகழ்பவர். இவர் சுத்த சைவவேளாளர் மரபில்

தோன்றியவரும்[1] சோழமன்னர்களின் தீட்சா குருவாக விளங்கியவருமான திருவிடைமருதூரில் வாழ்ந்து வந்த ஐந்து கொத்தாருள் [2] ஒருவரான சைவராயர் வழியில் தோன்றிய உத்தமர். இவர் தம் முன்னோர்கள் வாழ்ந்த மடம் ''மாளிகை மடம்'' [பெரிய மடம்] எனப் பெயர் பெறும். அம்மடத்தின் சார்பால் இவர் திருமாளிகைத்தேவர் [3] என்ற பெயரைப் பெற்றனர் என்பர். திரு- அடைமொழி. இவர் துறவுபூண்டு திருவாவடுதுறையை அடைந்து படர்அரசின் கீழிருந்து சிலகாலம் தவம் புரிந்தார் என்பர்.

பின்பு இவர் திருவாவடுதுறையில் சிவாலயத்திற்கு அருகே தென்றிசையில் தமக்கென ஒரு மடாலயம் ['அருட்டுறைமடம்'] அமைத்துக்கொண்டு இறைவழிபாட்டில் நின்றவர்; அதுபோழ்து அங்குச் சிவயோகத்தில் அமர்ந்திருந்த சித்தரான போகநாதரிடம் ஞானோபதேசம் பெற்றவர்; தம் தவத்தின் பயனாக அழகிய ஒளி வீசும் உடலைப் பெற்று விளங்கியவர். அப்பொழுது இவர் பல சித்திகளைப் பெற்றுத் திகழ்ந்தார். சைவ சமயத்தை நன்கு வளர்த்துப் போற்றினார்; பற்பல சைவ சித்தாந்த நூல்களை ஆராய்ந்து உணர்ந்தவித்தகராக விளங்கினார்.

---

[1]. இவர் ஆதிசைவ [சிவப் பிராமண] குலத்தில் தோன்றியவர் என்றும் கூறுவர்.

[2]. ஐந்து கொத்தார் - இவர் பரியேறும் பெரியோர் , தெய்வப் படிமப்பாதம் வைத்தோர், மாணிக்கக் கூத்தர், குருராயர், சைவராயர் என ஐந்து வகையினர். இம்மரபில் வந்தவர் சிலர் தென்னாட்டிலுள்ள பல தலங்களில் உள்ளனர்.

[3] . சிவதீட்சை பெற்றவர் அந்தணராகில் தம் பெயர் இறுதியில் 'சிவம்' என்றும், சுத்த சைவராகில் தம் பெயர் இறுதியில் 'தேவர்' என்றும், மற்றையோராகில் தம்பெயர் இறுதியில் 'கணம்' என்றும் சேர்த்து வழங்கல் வேண்டும் எனச் சிவாகமத்தின் சாரமான சித்தாந்த சாராவளி என்ற நூல் கூறும். தேவர் என்பது உயர்ந்தோருமாம்.

ஒருநாள் திருமாளிகைத் தேவர் காவிரியில் நீராடிச் சிவபூசைக்குத் திருமஞ்சனம், புட்பம் ஆகிய இவற்றை ஏந்திக்கொண்டு வரும்போது, வழியில் மக்கள் ஒரு சவத்தினைச் சுடலைக்கு எடுத்துச் செல்வதைக் கண்டு சவத்தீட்டினால் சிவபூசைக்கு முட்டுநேராவண்ணம் திருமஞ்சனக்குடம் முதலியவற்றை ஆகாயத்தில் எறிந்து அங்கே நிற்கச் செய்து, அச்சவத்தினைச் சுடலை வரை நடந்து செல்லுமாறு பணித்தார். பிறகு, திருமஞ்சனக் குடம் முதலியவற்றை எடுத்துக்கொண்டு சென்றார். ஒரு சமயம் இவர் திருவீழிமிழலையிலிருந்த காலத்தில் அங்கு நடக்கும் தேர்த்திருவிழாவின்போது மக்கள் இழுக்க முடியாமல் ஓடாதிருந்த திருத்தேரினை வடம் கழற்றிவிட்டுத் தானே ஓடும்படிச் செய்தார்.

இவர் தம் தவ வலிமையால் பேரழகு கொண்டு விளங்க, அதனைக் கண்ட மாதர்பலர் அவர் உருவத்தினைத் தம் மனத்தில் கொண்டனர். அதனால் அம்மாதர்கள் அவரைப்போலவே புதல்வர்களைப் பெற்றெடுத்தனர். இச்செயலைக் கண்ட அந்த அந்த மாதர்களின் கணவன்மார்களும் பிறரும் திருமாளிகைத் தேவர் மீது சந்தேகங் கொண்டு பழிச்சொல் கூறலாயினர். பிறகு அங்கு ஆட்சி புரிந்த காடவர்கோன் கழற்சிங்கன் [கி.பி.825-50] ஆகிய பல்லவ அரசனின் சிற்றரசனான 'நரசிங்கன்' என்னும் அரசனிடம் சென்று முறையிட்டனர். அப்போது அம்மன்னன் உண்மை அறியாது தேவரைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு வரக் காவலாளிகளிடம் கட்டளையிட்டான். அவர்கள் உடனே திருமாளிகைத் தேவர் திருமடத்திற்குச் சென்று தாம் ஒருவரை ஒருவர் கட்டிக்கொண்டு அரசனிடம் வந்து சேர்ந்தனர். அது கண்ட அரசன் வெகுண்டு படையெடுத்து வந்தபோது திருமாளிகைத் தேவர் அரசனின் உள்ளக்கிடக்கையை அறிந்து துறைசை -கோமுத்தீசுவரர் திருக்கோயிலின் திருமதிலின்கண் இருந்த நந்திகளை உயிர்ப்பித்து ஏவி நரசிங்கனுடைய படையினை முறியடிக்கச் செய்தார்.

''இவ்வரசன் வந்து தங்கும் இடம்' நரசிங்கன் பேட்டை'' என்பதாம். இவனது ஆட்சி நடுநாட்டிலுள்ள திருமுனைப்பாடி நாடும் சோழநாட்டில் சில பகுதியும் ஆகும் என்பர்.

திருமாளிகைத்தேவர் ஒரு சமயம் சுடுகாட்டில் எழும் சவப்புகையின் நாற்றத்தை மாற்றியதும், கொங்கணவர் என்ற சித்தருடைய கமண்டலத்தில் என்றும் வற்றாத தண்ணீரை வற்றச் செய்ததும், சிவ நைவேத்தியமாகித் தமக்கு வந்த பயற்றஞ் சுண்டலைத் தம்மடாலயத்தின் புழக்கடையில் ஒரு பாத்திகட்டி விதைத்துப்பலன் பெறச் செய்ததும் ஆகிய அற்புதச்செயல்களைச் செய்தனர். இவற்றை,

"குடங்கர்விசும் பிடைநிறுவிக் குணபநடந்
 திடஇயக்கிக் கொடிஞ்சிப் பொற்றேர்
வடங்கழற்றி ஓட்டிமதில் நந்திகளை
 வரவழைத்து வரைநன் காட்டின்
உடம்பின்எழு புகைமாற்றிக்கொங்கணர்பாத்
 திரம்சுவற்றி உணவதாய் வெந்
திடும்பயறு முளை செய்தெமக்(கு) அருள்திருமா
 ளிகைத்தேவர் இணைத்தாள் போற்றி"

எனவரும் தொட்டிக்கலை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய முனிவர் பாடலால் அறியலாம்.

திருவாவடுதுறை ஆதீன மடாலயத்துள் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிகர் சந்நிதியின் வடப்பக்கத்தில் திருமாளிகைத் தேவருக்குத் தனிக்கோயில் உள்ளது. அவருடைய திருவுருவம் நான்கு திருக்கைகளுடன் திகழ்கின்றது. ஸ்ரீ கோமுத்தீசுவரர்க்கு உச்சி கால பூசை முடிந்தபின் உடனே திருமாளிகைத் தேவருக்கும் பூசை நடைபெறும். அதன்பின்னர், மடாலயத்தில் பகற்சந்தி போசனம் நடைபெறுவது வழக்கமாக இன்றும் இருந்து வருகிறது. ''பேசு புகழ்ச் சுப்பிரமணிய தேசிகன் பொன், வீசு கழற்கடியேன் விண்ணப்பம் – நேசம், வருதிரு மாளிகைத் தேவன்பூசையாயே, கருதுபந்தி யாதல் வழக்கம்' என்பது மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களின் தனிப்பாடல்.

திருமாளிகைத் தேவர் தில்லைக் கூத்தப்பெருமானை வழிபட்டுப் பாடியனவாகக் காணப்படும் திருவிசைப்பாத் திருப்பதிகங்கள் நான்கு ஆகும்.

காலம்: கி.பி. 985 – 1014 வரை ஆட்சி புரிந்த முதலாம் இராசராச சோழனால் தஞ்சையில் இராசராசேச்சரம் [பெரியகோயில்] கட்டப்பெற்று அக்கோயிலின் கைங்கரியங்களுக்கு நியமிக்கப் பெற்ற தளிச்சேரிப் பெண்டுகளில் [தேவரடியார்களில்] ஒருத்தி பெயர், 'நீறணி பவளக்குன்றம்' என்று ஒரு கல்வெட்டில் (S.I.I.Vol, ii No.66) கூறப்பட்டுள்ளது. 'நீறணி பவளக்குன்றம்' என்ற தொடர் திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா முதற்பதிகத்து ஆறாம் பாட்டில் முதலடியில் உள்ளது. ஆகவே திருமாளிகைத் தேவர் காலம் கி.பி.10–ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதிக்கு முன்னர் எனக் கொள்ளக் கிடக்கின்றது. கி.பி.9–ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் இருந்தவர் என்றலுமாம்.

2. சேந்தனார்: திருவிசைப்பாவை அருளிய ஆசிரியர்கள் ஒன்பதின்மருள் சேந்தனார்[1] இரண்டாமவராகத் திகழ்பவர். இவர் பட்டினத்தடிகளின் தலைமைக் கணக்கராக இருந்தவர்; திருவெண்காட்டுக்கு அண்மையிலுள்ள நாங்கூர் என்ற ஊரினர்; இதனை, ''நாங்கூர்ச் சேந்தனை ஏந்துவிட்ட, கைத்தளை நீக்கியென்முன் காட்டுவெண் காட்டுளானே'', என்ற பட்டினத்தடிகள் பாடற்பகுதியால் அறியலாம். அன்றியும்

---

[1]. திருவிசைப்பா பாடிய சேந்தனாரை 'விழிச்சேந்தனார்' என்றும், திருப்பல்லாண்டு பாடிய சேந்தனாரை 'நாங்கூர்ச் சேந்தனார்' என்றும் கோவை துடிசைக்கிழார் கூறுவர். [வீழி–திருவீழிமிழலை] சேந்தனார் ஒருவரே ஆவர் என்பது பலர் கருத்து.

இச்சேந்தனாரே அன்றித் திவாகரம் செய்வித்த 'சேந்தனார்' என்ற பெயரினர் ஒருவர் உண்டு. அவர் சோழநாட்டு அம்பர் என்னும் ஊரினர். தமிழ் ஆரியம் என்ற இரு மொழிகளிலும் வல்லவர். புலவர்களை ஆதரித்தவர். இனி, வீரசோழியம் என்ற இலக்கண நூல் உரை மேற்கோள் பாடலில் பாராட்டப்பெற்ற 'சேந்தனார்' என்ற பெயரினர் ஒருவரும் உண்டு. அவர் பொன்பற்றி என்ற ஊரினர். குறுநில மன்னர். புத்த சமயத்தைப் போற்றியவர்.

'செப்புறைச் சேந்தன்' என்று திருவிடைக்கழித் திருவிசைப்பாவில் வந்துள்ளமையால் இவர், 'செப்புறை' என்ற ஊரினர் என்பர். செப்புறை என்பதனை சேந்தனாரின் குடிப்பெயர் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்.

சேந்தனார் பட்டினத்தடிகளின் கணக்காராக இருந்தபோது அவரது ஏவலால் அவரது நிதியறையை எல்லோர்க்கும் திறந்து விட்டார். அப்பொழுது அடிகளின் சுற்றத்தாரது தூண்டுதலால் சோழ அரசன் சேந்தனாரைச் சிறையிலிட்டான். சேந்தனார் அடிகளின் அருளால் சிறை நீக்கப்பெற்று மனைவி மக்களுடன் தில்லைக்குச் சென்றார். அங்கு விறகு வெட்டி விற்று வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார். ஒவ்வொரு நாளும் விறகு விற்பனையால் வரும் சிறு ஊதியத்தைக் கொண்டு ஒரு சிவனடியாரை உண்பித்து வந்தார். ஒருநாள் கூத்தப் பெருமானே சிவனடியாராக அவர் வீட்டிற்கு எழுந்தருளி, அன்புடன் அளித்த களியாகிய உணவினை ஏற்று அதன் மிகுதியைத் தமது திருமேனியில் காட்டி சேந்தனாரின் பேரன்பை யாவரும் உணரச் செய்தருளினார். இதனை, "... செம்பொன் அம்பலத்து வேந்தன் தனக்கு ... பழைய அவிழை அன்பாகிய பண்டைப் பறைச் சேந்தன் கொடுக்க அதுவும் திருவமிர் தாகியதே" எனவரும் கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம் 26–ஆம் செய்யுளால் அறியலாம்.

பின்னர், ஒரு சமயம் சேந்தனார் தில்லைப்பதியில் இருக்கும் போது மார்கழித் திருவாதிரைத் திருவிழாவில் ஓடாது தடைப்பட்டு நின்ற திருத்தேரைத் திருப்பல்லாண்டு பாடித் தானே ஓடி நிலையினை அடையுமாறு செய்தார்.

சேந்தனார் இறுதியில் திருவிடைக்கழி என்ற தலத்தையடைந்து முருகக்கடவுளை வழிபட்டுக் கொண்டு அங்கேயே ஒரு திருமடம் அமைத்து வசிக்கலானார் என்றும், சேந்தனார் திருமடத்திற்கு அக்காலத்து அரசனால் நிலம்விடப்பட்டது என்றும், அந்நிலப்பகுதி உள்ள கிராமம் சேந்தமங்கலம் என்றும் பின்னர்ச் சேந்தமங்கலத்தில் முகமதியர் குடியேறினர் என்றும், தைப்பூச நன்னாளில் சேந்தனார் சிவபெருமான் திருவடி நீழலை அடைந்தார் என்றும் திருவிடைக்கழிப்புராணம் கூறுகிறது.

முதலாம் இராசராசன் [கி.பி. 985-1014] ஆட்சியில், திருவீழிமிழலைக் கோயிலில் நந்தா விளக்கு வைத்த 'ஜயந்தன்' என்பாரைச் சிவஞானி என்றும், திருமாளிகைத் தேவர் என்றும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. ஜயந்தன் என்ற பெயரின் திரிபே சேந்தன் என ஆயிற்று என்பர். திருமாளிகைத் தேவர் பாடிய திருவிசைப்பாப் பதிகங்கள் நான்கினையும் அடுத்துச் சேந்தனார் பாடிய திருவிசைப்பாப் பதிகங்கள் மூன்றும் அமைந்திருத்தலையும் திருமாளிகைத் தேவர் பாடியனவாக அமைந்த சேந்தனார்பாடிய திருவிடைக்கழித் திருவிசைப்பாவின் இறுதிப் பாடலில் 'சேந்தன்' என்ற பெயர் குறிப்பிட்டிருத்தலையும் கூர்ந்து நோக்கி திருமாளிகைத் தேவர் என்பவரும் சேந்தனார் என்பவரும் ஒருவரே என்று ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். [சாசனத் தமிழ்க்கவி சரிதம்-மு.ரா.]

இந்த ஆராய்ச்சிக் கருத்து, 'திருவிசைப்பா' பாடிய ஆசிரியர் ஒன்பதின்மர் என்று தொன்று தொட்டு வழங்கும் செய்திக்கு மிக முரணாகும். ஜயந்தன் என்ற பெயரையுடையவர் திருவிசைப்பா பாடிய திருமாளிகைத் தேவரது பெயரைத் தாங்கிய வேறொருவராவர் எனக் கோடலே பொருந்தும். அவரைச் சேந்தனார் என்று கருதுவதற்குச் சிறிதும் இடனில்லை.

திருமாளிகைத் தேவர் தாம் பாடிய திருவிசைப்பா முதல் பதிகத்து இறுதிப்பாடலில், 'மூர்க்கனேன்' என்றும், இரண்டாம் பதிகத்து இறுதிப் பாடலில் 'தவப்பெருந் தொண்டர் தொண்டனேன்' என்றும் தம்மைப் பணிவுடன் குறிப்பிடுதல் அன்றித் தம் இயற்பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால், சேந்தனார் தம் இறுதிப் பதிகத்தில் [மூன்றாம் பதிகத்தில்] தம் பெயரைக் குறிப்பிடுகின்றார். ஆகவே, திருமாளிகைத் தேவரும் சேந்தனாரும் இருவேறு ஆசிரியர்கள் என்பதே ஏற்புடையதாகும்.

சேந்தனார் திருவீழிமிழலை, திருவாவடுதுறை, திருவிடைக்கழி என்ற மூன்று தலங்களுக்குத் திருவிசைப்பாப் பதிகங்களும், தில்லையம் பதியாகிய கோயிலுக்குத் திருப்பல்லாண்டு என்னும் பதிகமும் அருளிச் செய்துள்ளார்.

காலம்: சேந்தனார், பட்டினத்தடிகளின் கணக்கர் என்று அறிவதால் காலம் கி.பி.9–ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியும், கி.பி.10–ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கமும் ஆகும். கண்டராதித்த சோழன் [கி.பி.947 – 957] ஆட்சிக் கல்வெட்டில் ''கலிவிசயன்'' ''தருணேந்து சேகரன்'' என்ற தொடர்கள் காணப்படுகின்றன. ''தருணேந்து சேகரன்'' என்ற தொடர் சேந்தனார் பாடிய இரண்டாம் பதிகம் 3–ஆம் பாடலில் உள்ளது. ஆகவே சேந்தனார் கண்டராதித்த சோழர் காலத்திற்கு முற்பட்டவர் என்பது துணிபு.[1]

3. கருவூர்த் தேவர்: திருவிசைப்பாவை அருளிய ஆசிரியர்கள் ஒன்பதின்மருள் கருவூர்த்தேவர் மூன்றாமவராகத் திகழ்பவர். இவர் கொங்கு நாட்டிலுள்ள கருவூரில் பிறந்தவர். அதனால் கருவூர்த்தேவர் எனப்பெயர் பெற்றார். [தேவர் – உயர்ந்தோர்] இவரது இயற்பெயர் இன்னது என்று விளங்கவில்லை. இவர் அந்தணர் குலத்தினர். வேதங்களையும் பல கலைகளையும் நன்கு கற்றவர். இனிய தமிழ்ப்பாடல் பாடுவதில் ஆற்றல் பெற்றவர். சைவ சமயத்தின் வழி ஒழுகியவர்; போகநாதரிடம் உபதேசம் பெற்று ஞான நூல்கள் பல ஆராய்ந்து சிவயோகத்தில் நின்றவர். காயகற்பம் உண்டவர்; பல சித்திகள் கைவரப்பெற்றவர். தம்மை இகழ்ந்தவர்களுக்குப் பற்பல அற்புதங்களைச் செய்து காட்டியவர்; பித்தர் என்று தம்மைப் பிறர்மதிக்கத் திரிந்தவர். பிச்சை ஏற்று உண்ணும் துறவு வாழ்க்கையைக் கொண்டவர்; தாமரையிலைத் தண்ணீர்போல எச்செயலிலும் பற்றற்றிருந்தவர்; மலைகளிலும் வனங்களிலும் சஞ்சரித்தவர்.

ஒரு சமயம் கருவூர்த்தேவர் வடநாடு, கொங்குநாடு, தொண்டைநாடு, நடுநாடு முதலிய இடங்களிலுள்ள தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு தென்பாண்டி நாட்டுத் திருப்புடைமருதூர் [கடைமருது] என்ற ஊரின் அருகில்

---

[1]. சேந்தனாரைப் பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகளில் சில, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துத் தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறை ரீடரும், எனது நண்பருமான திருவாளர் வித்துவான் க. வெள்ளைவாரணனார் அவர்கள் அளித்து உதவியனவாம்.

வெள்ளம்பெருகி ஓடும் தாமிரபரணி நதிக்கரையை அடைந்து, அக்கரையினைக் கடக்க முடியாமல் அங்கு திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளிய சிவபெருமானை நாரம்பூநாதா [நாறும்பூநாதா] என்று கூவி அழைக்க எம்பெருமான் சற்றுத் திரும்பிப் பார்த்து; வாரும் என அழைத்தார். உடனே வெள்ளம் வடிய, கருவூர்த்தேவர் ஆற்றைக் கடந்து சென்று தரிசித்து இறைவனிடம் திருவடி தீட்சை பெற்றார். ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை அடுத்த காந்தீசுவரம் என்ற சிவத்தலத்தில் இறைவனின் பேரொளியைக் கண்டு தரிசித்தார். பின்னர், இவர் நெல்லைப்பதியை அடைந்து நெல்லையப்பர் சந்நிதியில் நின்று ''நெல்லையப்பா'' என்று அழைக்க அப்பொழுது நெல்லையப்பர் இவரது பெருமையைப் பலரும் அறியும் பொருட்டுச் சிறிது தாமதிக்க, ''இங்குக் கடவுள் இல்லை போலும்'' என்று அவர் சினத்துடன் ''ஈசன் அங்கு எருக்கு இங்கு'' என்று கூறி நீங்க ஆலயம் பாழாகியது. அஃது அறிந்த ஊரார் நெல்லையப்பரை வேண்ட நெல்லையப்பர் கருவூர்த்தேவரை மானூரில் சந்தித்து அருள்புரிந்து நெல்லைப்பதிக்கு அழைத்து வந்து காட்சியளித்தார். பின்பு கருவூர்த்தேவர் ''செந்நெல் இங்கு; எருக்கு அங்கு'' என்று கூற ஆலயம் செழித்தோங்கியது என்பர்.

கருவூர்த்தேவர் நெல்லைப்பதியை விடுத்துத் திருக்குற்றாலம் சென்று அங்குச் சிலநாள் தங்கியிருந்து, பின்னர்ப் பொதிய மலையை அடைந்து அகத்தியரைத் தரிசித்து அருள் பெற்றுப் பலநாள் அங்கே இருந்தார்.

அப்பொழுது தஞ்சாவூரில் முதலாம் இராசராசசோழன் [கி.பி.983–1014] தனது ஆட்சி 20–ஆம் ஆண்டு முதல் 23 ஆண்டு வரைகட்டிய தஞ்சை இராசராசேச்சரத்துப்*

---

* இந்தத் தஞ்சை– இராசராசேச்சரம் என்னும் பெரிய கோயில் முதன்முதலில் வெற்றிடத்தில் புதிதாக முதலாம் இராசராச சோழன் எடுப்பித்ததன்று. திருவீழிமிழலைத் திருத்தாண்டகத்தில் அப்பர் சுவாமிகள், ''தஞ்சைத் தளிக்குளத்தார்'' என்ற ஒரு சிவத்தலத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். அது தஞ்சாவூரில் இருந்த தேவாரப்பதிகம் இல்லாத வைப்புத் தலமாகிய பழைய சிவாலயமே ஆகும். அப்பழமையாக இருந்த சிவாலயத்தையே முதலாம் இராசராசசோழன் சிறந்த முறையில் யாவரும் வியக்கும் வண்ணம் திருப்பணி செய்து ''இராசராசேச்சரம்'' என்ற பெயர் சூட்டிச் சிறப்பித்தான் என்று பிற்காலச் சோழர் சரித்திரம்–1 முதலாம் இராசராசசோழன் [பக்கம் 126–127] வரலாற்றில் எழுதியிருக்கிறது.

பெருவுடையார்க்கு [பெருங்கடவுளுக்கு[அட்டபந்தன மருந்து பலமுறை சாத்தியும் இறுகாமல் இளகிநின்றது. அதுகண்டு அரசன் வருந்தி நின்றான். அதனை அறிந்த போகநாதர் பொதியமலையில் இருந்த கருவூர்த்தேவரை அழைப்பித்தார். கருவூர்த்தேவர் விரைந்து தஞ்சைக்கு வந்து, தம் குருவையும் அரசனையும் கண்டார்; எம்பெருமானை வழிபட்டு அட்டபந்தன மருந்தை இறுகச் செய்து பெருவுடையாரை நிலை நிறுத்தினார்.

கருவூாத்தேவர் தஞ்சையினின்றும் ஸ்ரீரங்கம் சென்று அரங்கநாதர் அருள்பெற்றுச் சிலநாள் அங்குத் தங்கியிருந்து அதன்பின் தமது கருவூரை அடைந்தார். கருவூரிலுள்ள வைதிகப் பிராமணர்கள் கருவூர்த்தேவரை வைதிக ஒழுக்கத்தை விட்டவர் என்றும், வாமபூசைக்காரர் என்றும் பழிச் சொல் தூற்றி அவர்க்கு அடிக்கடி பற்பல தொல்லைகளைக் கொடுக்கத் தொடங்கினர். ஒரு நாள் கருவூர்த்தேவர் அவர்களுக்குப் பயந்தவர் போல் நடித்து கருவூர்த்திருஆனிலை ஆலயத்தை அடைந்து பசுபதீசுவரரைத் தழுவிக்கொண்டார் என்பது புராண வரலாறு.

கருவூர்த்தேவர் திருவுருவச்சிலை சிறு சந்நிதியாகக் கருவூர்ப் பசுபதீசுவரர் ஆலயத்துள் வெளிப்பிரகாரத்திலே தென்மேற்குத் திக்கிலும் தஞ்சாவூர் பிரகதீசுவரர் ஆலயத்துள் வெளிப்பிரகாரத்திலே தென்மேற்குத் திக்கிலும் தெய்வீகச் சிறப்புடன் உள்ளது. அங்கு நாடோறும் நித்திய பூசையும் வியாழன் தோறும் சிறப்புப் பூசையும் பிரார்த்தனைகளும் நடைபெறுகின்றன.

கருவூர்த்தேவர் கோயில், திருக்களந்தை ஆதித்தேச்சரம், திருக்கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலம், திருமுகத்தலை, திரைலோக்கிய சுந்தரம், கங்கைகொண்ட சோளேச்சரம், திருப்பூவணம், திருச்சாட்டியக்குடி, தஞ்சை இராசராசேச்சரம், திருவிடைமருதூர் என்ற பத்துச் சிவத்தலங்களுக்கும், தலங்களுக்கு ஒவ்வொன்றாகத் திருவிசைப்பாப் பதிகங்கள் பத்துப் பாடியுள்ளார். திருவிசைப்பாப் பாடிய ஆசிரியர்களுள் இவர் பாடிய பதிகங்களே மிகுதியாக உள்ளன.

காலம்: கருவூர்த்தேவர் தஞ்சை இராசராசேச்சரம், கங்கை கொண்ட சோளேச்சரம் ஆகிய இரண்டு சிவத்தலங்கள் கட்டி முடித்த பின்னரே அத்தலங்களின் மீது திருவிசைப்பாப் பாடியதால் இவர் கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைப்பகுதியிலும் 11-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் திகழ்ந்தார் என்னலாம். எனவே முதலாம் இராசராசசோழன், அவன் மகன் முதலாம் இராசேந்திர சோழன் ஆகிய இவர்கள் காலத்தில் கருவூர்த்தேவர் விளங்கினார் என்பது பெறப்படும்.

4. பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பி: திருவிசைப்பாவை அருளிய ஆசிரியர்கள் ஒன்பதின்மருள் பூந்துருத்தி நம்பிகாடநம்பி நான்காமவராகத் திகழ்பவர் ஆவர். பூந்துருத்தி என்பது சோழநாட்டுக் காவிரியின் தென்கரையில் தஞ்சாவூர் - திருவையாற்றின் இடையேயுள்ள கண்டியூரின் நேர் மேற்கே சுமார் 2 மைல் தொலைவில் உள்ள 11 ஆவது சிவத்தலமாகும்.

இப் பூந்துருத்தி என்னும் சிவத்தலத்தில் ஆத்திரேயகோத்திரத்திலே அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர் ''நம்பிகாட நம்பி'' ஆவர். நம்பி[1] என்பது அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர்க்குப் பெயருடன் அமைத்துக்கொள்ளும் ஒரு சிறப்புப்பெயர் ஆகும். நம்பி என்ற பெயருடன் காடவர் என்ற சொல்கூடி நிற்றலால் இவர் பல்லவவமிசத்தில் வந்தவர் என்றும் கூறுவர். எவ்வாறாயினும், இப்பெரியார் முதிர்ந்த சிவபக்தர். இறைவனிடம் இடையறாத அன்புகொண்டவர்; சிவத்தலங்கள் தோறும் சென்று சிவபெருமானை வழிபடுவதிலும், மூவர் பாடலாகிய தேவாரங்களை இடைவிடாது ஓதுவதிலும் காலம் கழித்தவர்; கண்ணப்பர், கணம்புல்லர், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், சேரமான் முதலாயினோரைத் தம்பதிகத்துள் வைத்துப் புகழ்ந்து பாராட்டியுள்ளவர்.

இவர் திருவாரூர், கோயில் என்ற இரு தலங்களுக்கும் திருவிசைப்பாப் பதிகங்கள் பாடியுள்ளார். திருவாரூர் திருப்பதிகத்துள் இரண்டு பாடல்களே உள்ளன. இப்பூந்துருத்தி

---

[1]. நம்பி- ஆண் மகனில் சிறந்தவன் என்றலுமாம். நம்பி என்பது தற்போது அம்பி என மருவி வழங்குகிறது.

நம்பிகாடநம்பி, தேவாரம் பாடிய மூவர் பாடாத சாளரபாணி என்ற ஒரு பண்ணில் கோயில் பதிகம் பாடியுள்ளார்.

காலம்: முதல் இராசாதிராசனது [கி.பி. 1018-1054] 32-ஆம் ஆட்சியாண்டில் அமைந்து திருவையாற்றுக் கல்வெட்டில் ''ஒலோக மாதேவீச் வரத்து ஸ்தானமுடைய கேத்திர சிவபண்டிதர்க்காகத் திருவாராதனை செய்யும் ஆத்திரையன் நம்பிகாடநம்பி'' [S.I.Vol iv No.520] என்று காணப்படுவதால் பூந்துருத்தி நம்பிகாட நம்பியின் காலம் கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி அல்லது கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் ஆகலாம் என்பர்.

5. **கண்டராதித்தர்:** திருவிசைப்பாவை அருளிய ஆசிரியர்கள் ஒன்பதின்மருள் கண்டராதித்தர் ஐந்தாமவராகத் திகழ்பவர் ஆவர். இவர், சோழநாட்டை ஆண்டவனும் தில்லைச் சிற்றம்பலத்திற்குப் பொன்னோடு வேய்ந்து புதுப்பித்தவனுமான முதற்பராந்தக சோழன் [கி.பி.907-953] என்பவனின் இரண்டாவது குமாரர் ஆவர். கண்டராதித்தர் [கி.பி.950-957] சோழநாட்டைத் திறம்பட ஆண்டவர்; சிறந்த சிவபக்தர்; மூவர் தேவாரப்பாடலில் மிக்க பற்றுடையவர்; இவரைச் சிவஞான கண்டராதித்தர்[2] என ஒரு கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. கண்டராதித்தர் தில்லைப்பதியில் எழுந்தருளிய கூத்தப்பிரானிடத்தும் திருவாரூர்த்தியாகேசப்பெருமானிடத்தும் பெரிதும் ஈடுபாடுடையவர்; செந்தமிழ்ப்புலமை வாய்ந்தவர்; பல சிவாலயத் திருப்பணிகளைப் புரிந்தவர்; புறச் சமயத்தினரையும் நன்கு மதித்து அவர்கள்பால் அன்புடன் ஒழுகியவர்; திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வடக்கே கொள்ளிடத்திற்கு வடகீழ்ப்பகுதியில் கீழ்மழநாட்டின் தலைநகரான திருமழபாடிக்கு மேற்கே ஒன்றரைமைல் தொலைவில், ''கண்டராதித்த சதுர்வேதி மங்கலம்'' என்ற ஊர் ஒன்று இவர் பெயரால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது; தற்போது இவ்வூர் ''கண்டராச்சியம்'' என்று வழங்குகிறது.

---

2. Bp Car ix P 99

கண்டராதித்தரின் மனைவியார், மழவர் குலத்துத் தோன்றிய ''செம்பியன் மாதேவியார்'' ஆவர். இவர் உத்தமசோழன் [மதுராந்தகன்] என்பவனைப் புதல்வனாகப் பெற்றவர்; சிறந்த சைவப் பெண்மணியார். கி.பி.957–ல் தன் கணவன் சிவபெருமான் திருவடி நீழலை அடைய, இவர் தம் புதல்வனைப் பாதுகாக்கும் உடமையை மேற்கொண்டு உடன்கட்டை ஏறாது உயிருடன் இருந்து, கோனேரிராசபுரம் [திருநல்லம்], திருவக்கரை முதலிய சிவாலயங்களுக்குத் திருப்பணி புரிந்தவர். இச்செம்பியன் மாதேவியார் சிவபக்தியிலும், சிவத்தொண்டிலும் சிறந்து இருந்தமை பற்றி மாதேவடிகள்' என்ற சிறப்புப் பெயர் வழங்கப்பெற்றவர், முதலாம் இராசராசசோழன் [கி.பி.985–1014] தென்னாட்டைச் சிவனுறை நாடாகச் செய்வதற்குச் செம்பியன் மாதேவியார் தூண்டுகோலாக இருந்தவர். இவனது ஆட்சி 16–ஆம் ஆண்டாகிய கி.பி. 1001ல் இவர் இறைவன் திருவடியை அடைந்தவர்.

கண்டராதித்தர் திருச்சிற்றம்பலமுடையாரைப் பற்றிப் பாடியதாகக் கிடைத்த திருவிசைப்பாத் திருப்பதிகம் ஒன்றேயாம். அப்பதிகத்தின் எட்டாவது பாடலில் கண்டராதித்தர் தம் முன்னோரின் சிறப்புக்களையும் இறுதியிலுள்ள திருக்கடைக்காப்புச் செய்யுளில் தம்மைக் ''கோழி வேந்தன்'' எனவும் ''தஞ்சையர்கோன்'' எனவும் கூறியிருப்பதும் அறியத்தக்கதாம் . [கோழி–உறையூர்]

காலம்: கண்டராதித்தர் கி.பி.950 முதல் 957 வரை ஆண்ட சோழ அரசர் ஆதலின், இவர் காலம் கி.பி.பத்தாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி என்பது போதரும்.

6. **வேணாட்டடிகள்:** திருவிசைப்பாவை அருளிய ஆசிரியர்கள் ஒன்பதின்மருள் வேணாட்டடிகள் ஆறாமவராகத் திகழ்பவர். வேணாடு என்பது கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்று. அது கேரள நாடாகிய சேரநாட்டிற்கும் தென்பாண்டி நாட்டிற்கும் நடுவே திகழும் தென்திருவாங்கூருக்கு அண்மையில் உள்ளது.

'. மாதேவடிகள் மாதேவர்க்கு [சிவபெருமானுக்கு] ஏகாந்தரான பெரியார் என்பது பொருள்.

வேணாடாகிய கொடுந்தமிழ் நாட்டில் சிவபக்தியில் முதிர்ந்த சிவஞானி ஒருவர் தோன்றினார்; அவரது இயற்பெயர் [பிள்ளைப் பெயர்] இன்னது என்று விளங்கவில்லை. பிறந்த நாட்டைக் குறிக்க அவருக்கு வேணாட்டடிகள் என வழங்கலாயிற்று. அடிகள் என்ற பெயர் துறவி என்பதைக் காட்டும். வேணாட்டடிகளை அந்நாட்டு அரசர் குலத்தில் வந்த துறவி என்பர். இவர் சிவபக்தியின் மேலீட்டினால் தென்னாட்டிலுள்ள பல சிவத்தலங்களை அடைந்து, சிவபெருமானை வாயார வாழ்த்தி வணங்கித் துதித்து வந்தவர் ஆவர்.

வேணாட்டடிகள் பாடிய திருவிசைப்பாப் பதிகம் ஒன்றே உள்ளது. அது கோயில் என்னும் சிதம்பரத்தைப் பற்றியது. இவர் உலகானுபவம் மிகுதியும் உடையவர் என்பது இவரது பாடல்களால் அறியக்கிடக்கின்றது. இவரைப் பற்றிய பிற செய்தி, காலம் முதலியன அறிதற்கில்லை.

7. திருவாலியமுதனார்: திருவிசைப்பாவை அருளிய ஆசிரியர்கள் ஒன்பதின்மருள் திருவாலியமுதனார் ஏழாமவராகத் திகழ்பவர். இவர் திருமயிலையில் வைணவ அந்தணர் குடியில் தோன்றியவர் ஆவர். சோழ நாட்டில் சீர்காழிப் பதிக்குக் கிழக்கே அருகிலுள்ளது ஆலிநாடு. அதன் தலைமை ஊர் திருவாலி என்பது. இங்குத் திருக்கோயில் கொண்டுள்ள திருமாலுக்கு 'அமுதனார்' என்பது பெயர் ஆகும். இவரது பெற்றோர்கள், திருவாலியமுதனாரிடம் மிகுந்த பக்தி பூண்டவர்கள். அதனால், தம் புதல்வர்க்குத் திருவாலியமுதனார் என்ற பெயரையே இட்டு வழங்கினர் போலும். வைணவ அந்தணர் குடியில் தோன்றிய திருவாலியமுதனார் சிவபக்தியில் ஈடுபட்டுச் சைவ அடியாராக மாறினார்; தில்லை நடராசப் பெருமானைத் தம் குலதெய்வமாகக் கொண்டு அடியார் பக்தி, சிவபக்தி முதலியவற்றில் சிறந்து விளங்கினார். பக்தி முதிர்ச்சியினால் சிவத்தலங்கள் தோறும் சென்று சிவபெருமானை வழிபட்டு வரலானார். பெரும்பாலும் இவர் தில்லைப் பதியிலேயே வசித்து வந்தவர் என்பர்.

திருவாலியமுதனார் தம்மை 'மயிலையர் மன்னன்' என்றும், 'அந்தணன்' என்றும், தாம் பாடியருளிய திருவிசைப்பா இரண்டாம்பதிகத் திருக்கடைக்காப்பிலே "வரைசெய்மாமதில் மயிலையர் மன்னவன் மறைவல திருவாலி" எனவும் கூறிக்கொள்கின்றார். அமுதனார் தம் ஊராகிய திருமயிலையைத் தாம் பாடியருளிய திருவிசைப்பா நான்காம் பதிகத் திருக்கடைக்காப்பிலே, "அறைசெந் நெல்வான் கரும்பின் அணியாலைகள் சூழ்மயிலை" என்று கூறுவதால், செந்நெல் கரும்பு விளையும் மருத நிலத்துள்ள மயிலாடுதுறையே [மாயூரமே] அமுதனார் பிறந்தவூர் என்பர்.

திருவாலியமுதனார் பாடியனவாகக் கிடைத்துள்ள திருவிசைப்பாப் பதிகங்கள் நான்கு ஆகும். அவை யாவும் கோயில் என்னும் சிதம்பரத் தலத்தைப் பற்றியனவே.

காலம்: இத்திருவாலியமுதனார் பாடியருளிய திருவிசைப்பா மூன்றாம் பதிகத்தில் 5-ஆம் பாடலில் 'எடுத்த பாதம்' 'மழலைச்சிலம்பு' என்ற தொடர்கள் முதலாம் இராசராசனால் தஞ்சைப் பெரிய கோயில் கைங்கரியங்களுக்காக நியமிக்கப் பெற்ற தளிச்சேரிப் பெண்கள் [தேவரடியார்கள்] சிலருக்குப் பெயராக இருந்ததை ஒரு கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுதலின், திருவாலியமுதனார் காலம் முதலாம் இராசராசசோழன் [கி.பி.985-1014] காலத்திற்கு முன்னர் என்பது பெறப்படுகிறது.

8. புருடோத்தம நம்பி : திருவிசைப்பா அருளிய ஆசிரியர்கள் ஒன்பதின்மருள் புருடோத்தம நம்பி எட்டாமவராகத் திகழ்பவர். புருடோத்தமர் என்பது திருமால் பெயர்களில் ஒன்றாகும். இவர், தம்மை, "மாசிலா மறைபல ஓதுநாவன் வண்புரு டோத்தமன்" என்று கூறிக்கொள்வதால், இவர் வைணவ அந்தணர் குலத்திலே தோன்றியவர் என்பது பெறப்படுகிறது. இவர் வைணவ குலத்தில் தோன்றிப் பின்னர்ச் சிவபக்தியின் முதிர்ச்சியினால் சைவசமயத்தை அடைந்தவர் ஆவர். நம்பி என்பது சிறப்புப் பெயர்.

புருடோத்தம நம்பி கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து, தில்லையில் எழுந்தருளிய நடராசப்பெருமானை வழிபட்டுக் கொண்டு பெரும்பாலும் சிதம்பரத்திலேயே வசித்து வந்தவர் என்பர். இவரது காலம் முதலிய பிற செய்தி அறிவதற்கு ஒன்றும் இல்லை.

புருடோத்தம நம்பி பாடியனவாகக் கிடைத்துள்ள திருவிசைப்பாப் பதிகங்கள் இரண்டு ஆகும். அவை கோயில் என்னும் சிதம்பரத்தைப் பற்றியனவே ஆகும்.

9.சேதிராயர்: திருவிசைப்பா அருளிய ஆசிரியர்கள் ஒன்பதின்மருள் சேதிராயர் ஒன்பதாமவராகத் திகழ்பவர். இவர் சேதி நாட்டை ஆண்ட குறுநில மன்னர் ஆவர். சேதியர்– ஒரு வகை மரபினர். சேதியர் ஆண்ட நாடு சேதி நாடு. இது தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் வடமேற்கிலுள்ள நடுநாட்டுள் ஒரு சிறுபகுதி. தொண்டை நாட்டிற்கும் சோழநாட்டிற்கும் நடுவில் உள்ள நாடே நடுநாடு என்பதாம். சேதி நாடு மலையமானாடு எனவும் வழங்கப்பெறும். சேதிநாட்டுக் குறுநில மன்னர், 'சேதிராயன்', 'மலைய குலராசன்' என்னும் பட்டங்களை உடையவர்கள். சேதிநாட்டின் தலைநகரம் சிருக்கோவலூர், கிளியூர் என்பன. கிளியூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு அரசாண்டவரே சேதிராயர் ஆவர்.

திருவிசைப்பாப் பாடிய சேதிராயர் தம்மை, ''ஏயுமாறெழிற் சேதியர் கோன்'' என்கிறார்; சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை அபிமான புத்திரராக வளர்த்த நரசிங்க முனையரையர் வழியில் வந்தவர் இச்சேதிராயர் என்றும் கூறுவர். சேதிராயர் தம் முன்னோர்களைப் போலவே, அடியார்பக்தி, சிவபக்தி இவற்றில் சிறப்புற்றவராய்ப் பல தலங்களையும் தரிசித்து வழிபட்டவர் ஆவர். இவரைப் பற்றிய பிறசெய்திகள் ஒன்றும் அறிதற்குக் கூடவில்லை.

இச்சேதிராயர் பாடியதாக உள்ள திருவிசைப்பாப் பதிகம் ஒன்றே ஆகும். அப்பதிகம் கோயில் என்னும் சிதம்பரத்தைப் பற்றியதாகும்.

காலம்: இவர் முதற்குலோத்துங்கன் [கி.பி. 1070- 1120] காலத்தவராக அல்லது பிற்பட்ட காலத்தவராக இருக்கலாம் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர்.#

#. திருவிசைப்பா ஆசிரியர் ஒன்பதின்மரின் வரலாற்று ஆராய்ச்சி எழுதப் பல குறிப்புகள் உதவி, சீர் திருத்தம் செய்தவர்கள் திருப்பனந்தாள் செந்தமிழ்க்கல்லூரி - முதல்வர் சிவநெறிச் செல்வர் திரு. கே. எம். வேங்கடராமையா M.A., B.O.L., அவர்கள் ஆவர்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிசைப்பா அருளிச்செய்த ஒன்பதுநாயன்மார் திருநாமமும் திருப்பதிகவகையும் பண்ணின் வகையுந் தெரிவுமடைவும்

செம்பொன்மணியம்பலத்து நிருத்தனார்க்குத்
திருவிசைப்பாவுரைத்தவர்தந்திருப்பேர்சொல்லிற்
பம்புபுகழ்செறிதிருமாளிகைமெய்த்தேவர்
பரிவுடையசேந்தனார்கருவூர்த்தேவர்
நம்பிகாடவர்கோனற்கண்டராதித்தர்
நன்குயர்வேணாட்டடிகடிருவாலியமுதர்
அம்புவியோர்புகழ்புருடோத்தமர்சேதிராய
ராகவிவரொன்பதின்மர்தாமுறைகண்டடைவே.

அடைவுறுமாளிகைத்தேவர் நான்குசேந்த
ரன்புறுபல்லாண்டொன்றோடிசைப்பாமூன்று
திடமுடையகருவூரர்பத்துவீறிற்
சிறந்தகாடவிரண்டு கண்டர்வேணாடர்
படிபுகழொவ்வொன்றுதிருவாலிநான்கு
பண்ணுபுருடோத்தமனாரிரண்டுசேதிராயர்
உடையதிருக்கடைக்காப்பொன்றாகவிருபத்தொன்
பானோதுசெய்யுண்முந்நூற்றறுபதினோடைந்தே.

ஐந்துடனால்வருமுறைத்திருக்கடைக்காப்பிற்பண்
ணறையின்மாளிகைத்தேவர்நான்கிலொன்றுகாந்தாரம்
முந்துகருவூரர்பத்தினிரண்டுபுறநீர்மை
மொழிந்திடுகாந்தாரமொன்றுகாடவர்கோனிரண்டின்
நந்தலில்சாளரபாணியொன்றுவேணாட்டடிக
ணவின்றதொன்றுபுறநீர்மை திருவாலியமுதர்
பந்தமறச்சொன்னான்கினொன்றுநட்டராகம்
பகர்ந்திடினொன்றிந்தளமற்றெவையும்பஞ்சமமே.

உ
சிவ சிவ
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

1. திருமாளிகைத் தேவர்

அருளிய

திருவிசைப்பா

---

1. கோயில் - ஒளிவளர் விளக்கே

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா வொன்றே!
உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே. 1

இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்
இருட்பிழம் பறவெறிந் தெழுந்த
சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந்
தூயநற் சோதியுட் சோதீ!
அடல்விடைப் பாகா! அம்பலக் கூத்தா!
அயனொடு மாலறி யாமைப்
படரொளி பரப்பிப் பரந்துநின் றாயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே. 2

தற்பரம் பொருளே! சசிகண்ட! சிகண்டா!
சாமகண்டா! அண்ட வாணா!
நற்பெரும் பொருளாய்! உரைகலந் துன்னை
என்னுடை நாவினால் நவில்வான்

அற்பனென் னுள்ளத் தளவிலா உன்னைத்
தந்தபொன் னம்பலத் தாடீ!
கற்பமாய் உலகாய் அல்லலையா னாயைத்
தொண்டனேன் கருதுமா கருதே. 3

பெருமையிற் சிறுமை பெண்ணொடா ணாய்என்
பிறப்பிறப் பறுத்தபே ரொளியே!
கருமையின் வெளியே! கயற்கணாள் இமவான்
மகள்உமை யவள்களை கண்ணே!
அருமையின் மறைநான் கோலமிட் டரற்றும்
அப்பனே! அம்பலத் தமுதே!
ஒருமையிற் பலபுக் குருவிநின் றாயைத்
தொண்டனேன் உரைக்குமா றுரையே. 4

கோலமே! மேலை வானவர் கோவே!
குணங்குறி இறந்ததோர் குணமே!
காலமே! கங்கை நாயகா! எங்கள்
காலகா லா! காம நாசா!
ஆலமே அமுதுண் டம்பலஞ் செம்பொற்
கோயில்கொண் டாடவல் லானே!
ஞாலமே! தமியேன் நற்றவத் தாயைத்
தொண்டனேன் நணுகுமா நணுகே. 5

நீறணி பவளக் குன்றமே! நின்ற
நெற்றிக்கண் ணுடையதோர் நெருப்பே!
வேறணி புவன போகமே! யோக
வெள்ளமே! மேருவில் வீரா!
ஆறணி சடையெம் அற்புதக் கூத்தா!
அம்பொன்செய் அம்பலத் தரசே!
ஏறணிகொடியெம் மீசனே! உன்னைத்
தொண்டனேன் இசையுமா றிசையே. 6

தனதன்நற் றோழா! சங்கரா! சூல
பாணியே! தாணுவே! சிவனே!
கனகநற் றூணே! கற்பகக் கொழுந்தே!
கண்கள்மூன் றுடையதோர் கரும்பே!

அனகனே! குமர விநாயக சனக!
அம்பலத் தமரசே கரனே!
உனகழல் இணையென் நெஞ்சினுள் இனிதாத்
தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே. 7

திறம்பிய பிறவிச் சிலதெய்வ நெறிக்கே
திகைக்கின்றேன் றனைத்திகை யாமே
நிறம்பொன்னும் மின்னும் நிறைந்தசே வடிக்கீழ்
நிகழ்வித்த நிகரிலா மணியே!
அறம்பல திறங்கண் டருந்தவர்க் கரசாய்
ஆலின்கீழ் இருந்தஅம் பலவா!
புறஞ்சமண் புத்தர் பொய்கள்கண் டாயைத்
தொண்டனேன் புணருமா புணரே. 8

தக்கன்நற் றலையும் எச்சன்வன் தலையும்
தாமரை நான்முகன் தலையும்
ஒக்கவின டுருள ஒண்திருப் புருவம்
நெறித்தரு ளியவுருத்திரனே!
அக்கணி புலித்தோல் ஆடைமேல் ஆட
ஆடப்பொன் னம்பலத் தாடும்
சொக்கனே! எவர்க்குந் தொடர்வரி யாயைத்
தொண்டனேன் தொடருமா தொடரே. 9

மடங்கலாயக் கனகன் மார்புகீண் டானுக்
கருள்புரி வள்ளலே! மருளார்
இடங்கொள்முப் புரம்வெந் தவியவை திகத்தேர்
ஏறிய ஏறுசே வகனே!
அடங்கவல் அரக்கன் அருட்டிரு வரைக்கீழ்
அடர்த்தபொன் னம்பலத் தரசே!
விடங்கொள்கண் டத்தெம் விடங்கனே! உன்னைத்
தொண்டனேன் விரும்புமா விரும்பே. 10

மறைகளும் அமரர் கூட்டமும் மாட்டா[து]
அயன்திரு மாலொடு மயங்கி
முறைமுறை முறையிட்[டு] ஓர்வரி யாயை
மூர்க்கனேன் மொழிந்தபுன் மொழிகள்

திருமாளிகைத் தேவர் திருவிசைப்பா

அறைகழல் அரன்சீர் அறிவிலா வெறுமைச்
சிறுமையிற் பொறுக்கும் அம் பலத்துள்
நிறைதரு கருணா நிலயமே! உன்னைத்
தொண்டனேன் நினையுமா நினையே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

2. கோயில் - உயர்கொடியாடை

பண் - பஞ்சமம்

பாதாதி கேசம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உயர்கொடி யாடை மிடைபட லத்தின்
ஓமதூ மப்பட லத்தின்
பெயர்நெடு மாடத்[து] அகிற்புகைப் படலம்
பெருகிய பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சியரொளி மணிகள் நிரந்துசேர் கனகம்
நிறைந்தசிற் றம்பலக் கூத்தா!
மயர்வறும் அமரர் மகுடந்தோய் மலர்ச்சே
வடிகள்என் மனத்துவைத் தருளே. 1

கருவளர் மேகத் தகடுதோய் மகுடக்
கனகமா ளிகைகலந் தெங்கும்
பெருவளர் முத்தீ நான்மறைத் தொழில்சால்
எழில்மிகு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் தெய்வப் பதிவதி நிதியம்
திரண்டசிற் றம்பலக் கூத்தா!
உருவளர் இன்பச் சிலம்பொலி அலம்பும்
உன்னடிக் கீழ[து]என் னுயிரே. 2

வரம்பிரி வாளை மிளிர்மடுக் கமலம்
கரும்பொடு மாந்துமே திகள்சேர்
பரம்பிரி செந்நெற் கழனிச் செங்கழுநீர்ப்
பழனஞ்சூழ் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்

கோயில் - உயர்கொடியாடை

சிரம்புனை முடிவா னவர்அடி முறையால்
இறைஞ்சுசிற் றம்பலக் கூத்தா!
நிரந்தரம் முனிவர் நினைதிருக் கணைக்கால்
நினைந்துநின்[று] ஒழிந்ததென் நெஞ்சே. 3

தேர்மலி விழவிற் குழலொலி தெருவில்
கூத்தொலி ஏத்தொலி ஓத்தின்
பேரொலி பரந்து கடலொலி மலியப்
பொலிதரு பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சீர்நில[வு] இலயத் திருநடத் தியல்பில்
திகழ்ந்தசிற் றம்பலக் கூத்தா!
வார்மலி முலையாள் வருடிய திரள்மா
மணிக்குறங்[கு] அடைந்ததென் மதியே. 4

நிறைதழை வாழை நிழற்கொடி நெடுந்தெங்[கு]
இளங்கமு[கு] உளங்கொள்நீள் பலமாப்
பிறைதவழ் பொழில்சூழ் கிடங்கிடைப் பதணம்
முதுமதிற் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சிறைகொள்நீர்த் தரளத் திரள்கொள் நித் திலத்த
செம்பொற்சிற் றம்பலக் கூத்த!
பொறையணி நிதம்பப் புலியதள் ஆடைக்
கச்சுநூல் புகுந்ததென் புகலே. 5

அதுமதி இதுவென்[று] அலந்தலை நூல்கற்[று]
அழைப்பொழிந்[து] அருமறை அறிந்து
பிதுமதி வழிநின்[று] ஒழிவிலா வேள்விப்
பெரியவர் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
செதுமதிச் சமணும் தேரரும் சேராச்
செல்வச் சிற் றம்பலக் கூத்த!
மதுமதி வெள்ளத் திருவயிற்[று] உந்தி
வளைப்புண்[டு]என் னுள்மகிழ்ந் ததுவே. 6

பொருவரைப் புயத்தின் மீமிசைப் புலித்தோல்
பொடியணி பூணூல் அகலம்
பெருவரை புரைதிண் தோளுடன் காணப்
பெற்றவர் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்

திருமரு[வு] உதரத் தார்திசை மிடைப்ப
நடஞ்செய்சிற் றம்பலக் கூத்த!
உருமரு[வு] உதரத் தனிவடம் தொடர்ந்து
கிடந்த[து] என் உணர்வுணர்ந்[து] உணர்ந்தே. 7

கணியெரி விசிறு கரம்துடி விடவாய்க்
கங்கணம் செங்கைமற் றபயம்
பிணிகெட இவைகண்[டு] அரன்பெரு நடத்திற்
பிரிவிலார் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திணிமணி நீல கண்டத்[து]என் அமுதே!
சீர்கொள்சிற் றம்பலக் கூத்த!
அணிமணி முறுவற் பவளவாய்ச் செய்ய
சோதியுள் அடங்கிற்[று]என் அறிவே. 8

திருநெடு மால்இந் திரன்அயன் வானோர்
திருக்கடைக் காவலின் நெருக்கிப்
பெருமுடி மோதி உகுமணி முன்றிற்
பிறங்கிய பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
செருநடு மேருவில்லின்முப் புரம்தீ
விரித்தசிற் றம்பலக் கூத்த!
கருவடி குழைக்கா[து] அமலச்செங் கமல
மலர்முகங் கலந்த[து]என் கருத்தே. 9

ஏர்கொள்கற் பகமொத்[து] இருசிலைப் புருவம்
பெருந்தடங் கண்கள்மூன் றுடையோன்
பேர்கள்ஆ யிரம்நூ றாயிரம் பிதற்றும்
பெற்றியோர் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சீர்கொள்கொக் கிறகும் கொன்றையும் துன்று
சென்னிச் சிற் றம்பலக் கூத்த!
நீர்கொள்செஞ் சடைவாழ் மதிபுது மத்தம்
நிகழ்ந்தஎன் சிந்தையுள் நிறைந்தே. 10

காமனைக் காலன் தக்கன்மிக் கெச்சன்
படக்கடைக் கணித்தவன் அல்லாப்
பேய்மனம் பிறிந்த தவப்பெருந்தொண்டர்
தொண்டனேன் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்

கோயில் - உறவாகிய யோகம்

சேமநற் றில்லை வட்டங்கொண்[டு]ஆண்
செல்வச் சிற் றம்பலக் கூத்த!
பூமலர் அடிக்கீழ்ப் புராணரு, தங்கள்
பொறுப்பர்என் புன்சொலின் பொருளே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

3. கோயில் - உறவாகிய யோகம்

பண்- பஞ்சமம்
திருச்சிற்றம்பலம்

உறவா கியயோ கமும்போ கமுமாய்
உயிராளி! என்னும்;என் பொன்னொருநாள்
சிறவா தவர்புரஞ் செற்ற கொற்றச்
சிலைகொண்டு பன்றிப்பின் சென்றுநின்ற
மறவா! என்னும்; மணிநீர் அருவி
மகேந்திர மாமலைமேல் உறையும்
குறவா! என்னும்; குணக்குன்றே; என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. 1

காடாடு பல்கணஞ் சூழக் கேழற்
கடும்பின் நெடும்பகற் கானடந்த
வேடா! மகேந்திர வெற்பா! என்னும்;
வினையேன் மடந்தைவிம் மாவெருவும்;
சேடா! என்னும்; செல்வர்மூ வாயிரஞ்
செழுஞ்சோதி அந்தணர் செங்கைதொழும்
கோடா! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. 2

கானே வரு[ம்]முரண் ஏனம் எய்த
களியார் புளினநற்கா ளாய்! என்னும்;
வானே தடவும் நெடுங் குடுமி
மகேந்திர மாமலை மேலிருந்த

திருமாளிகைத் தேவர் திருவிசைப்பா

தேனோ! என்னும்; தெய்வவாய் மொழியார்
திருவாளர்மூ வாயிரவர் தெய்வக்
கோனே! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. 3

வெறியேறு பன்றிப் பின்சென்[று] ஒருநாள்
விசயற்[கு] அருள்செய்த வேந்தே! என்னும்;
மறியேறு சாரல் மகேந்திரமா
மலைமேல் இருந்தமருந் தே! என்னும்;
நெறியே! என்னும்; நெறிநின் றவர்கள்
நினைக்கின்ற நீதி வேதாந்தநிலைக்
குறியே! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. 4

செழுந்தென்றல் அன்றில்இத் திங்கள் கங்குல்
திரைவீரை தீங்குழல் சேவின்மணி
எழுந்தின்[று] என்மேல் பகையாடவாடும்
எனைநீ நலிவதென் னே? என்னும்;
அழுந்தா மகேந்திரத்[து] அந்த ரப்புட்[கு]
அரசுக் கரசே! அமரர்தனிக்
கொழுந்தே! என்னும்; குணக்குன்றே என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. 5

வண்டார் குழலுமை நங்கை முன்னே
மகேந்திரச் சாரல் வராகத்தின்பின்
கண்டார் கவல வில்லாடி வேடர்
கடிநா யுடன்கை வளைந்தாய்! என்னும்;
பண்டாய மலரயன் தக்கன் எச்சன்
பகலோன் தலைபல் பசுங்கண்
கொண்டாய்! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. 6

கடுப்பாய்ப் பறைகறங்கக் கடுவெஞ் சிலையும்
கணையும் கவணும் கைக்கொண்[டு]
உடுப்பாய் தோல் செருப்புச் சுரிகை
வராக முன்னோடி விளியுளைப்ப

நடப்பாய்! மகேந்திர நாத! நா தாந்தத்[து]
அரையா என்பார்க்கு நாதாந்தபதம்
கொடுப்பாய்! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. 7

சேவேந்து வெல்கொடி யானே! என்னும்;
சிவனே! என் சேமத் துணையே! என்னும்;
மாவேந்து சாரல் மகேந்திரத்தில்
வளர்நா யகா! இங்கே வாராய் என்னும்;
பூவேந்தி மூவா யிரவர் தொழப்
புகழேந்து மன்று பொலியநின்ற
கோவே! என்னும்; குணக்குன்றே; என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. 8

தரவார் புனம் சுனைதாழ் அருவித்
தடம்கல் லுறையும் மடங்கல்அமர்
மரவார் பொழில்எழில் வேங்கைஎங்கும்
மலைசூழ் மகேந்திர மாமலைமேல்
சுரவா! என்னும்; சுடர்நீள் முடிமால்அயன்
இந்திரன் முதல்தே வர்க்கெல்லாம்
குரவா! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. 9

திருநீ றிடாவுருத் தீண்டேன் என்னும்
திருநீறு மெய்த்திரு முண்டத்திட்டுப்
பெருநீல கண்டன் திறங்கொண்[டு] இவள்
பிதற்றிப் பெருந்தெரு வேதிரியும்;
வருநீர் அருவி மகேந்தி ரப்பொன்
மலையின் மலைமக ளுக்கருளுங்
குருநீ என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. 10

உற்றாய்! என்னும்; உன்னை யன்றி மற்றொன்[று]
உணரேன் என்னும்; உணர்வுகள் கலக்கப்
பெற்றாய ஐந்தெ ழுத்தும் பிதற்றிப்
பிணிதீர வெண்ணீறிடப் பெற்றேன் என்னும்;

திருமாளிகைத் தேவர் திருவிசைப்பா

கற்றாய சோதி மகேந்தி ரம்சூழ
மனத்திருள் வாங்கிச் சூழாதநெஞ்சிற்
குற்றாய்! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. 11

வேறாக உள்ளத்[து] உவகை விளைத்[து]
அவனிச் சிவலோக வேதவென்றி
மாறாத மூவாயிர வரையும் எனையும்
மகிழ்ந்தாள வல்லாய்! என்னும்;
ஆறார் சிகர மகேந்தி ரத்[து]உன்
அடியார் பிழை பொறுப் பாய்; மாதோர்
கூறாய்; என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

4. கோயில் - இணங்கிலாவீசன்

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இணங்கிலா ஈசன் நேசத்[து]
இருந்தசித் தத்தி னேற்கு
மணங்கொள் சீர்த் தில்லை வாணன்
மணவடி யார்கள் வண்மைக்
குணங்களைக் கூறா வீறில்
கோறைவாய்ப் பீறற் பிண்டப்
பிணங்களைக் காணா கண்வாய்
பேசா[து]அப் பேய்க ளோடே. 1

எட்டுரு விரவி என்னை
ஆண்டவன் ஈண்டு சோதி
விட்டிலங்[கு] அலங்கல் தில்லை
வேந்தனைச் சேர்ந்தி லாத

துட்டரைத் தூர்த்த வார்த்தைத்
தொழும்பரைப் பிழம்பு பேசும்
பிட்டரைக் காணா கண்வாய்
பேசா[து] அப் பேய்க ளோடே. 2

அருட்டிரள் செம்பொற் சோதி
அம்பலத் தாடு கின்ற
இருட்டிரள் கண்டத் தெம்மான்
இன்பருக்[கு] அன்பு செய்யா
அரட்டரை அரட்டுப் பேசும்
அழுக்கரைக் கழுக்க ளாய
பிரட்டரைக் காணா கண்வாய்
பேசா[து]அப் பேய்க ளோடே. 3

துணுக்கென அயனும் மாலும்
தொடர்வருஞ் சுடராய் இப்பால்
அணுக்கருக்[கு] அணியசெம்பொன்
அம்பலத் தாடிக்[கு] அல்லாச்
சிணுக்கரைச் செத்தற் கொத்தைச்
சிதம்பரைச் சீத்தை ஊத்தைப்
பிணுக்கரைக் காணா கண்வாய்
பேசா[து]அப் பேய்க ளோடே. 4

திசைச்சுமி குலவு சீர்த்தித்
தில்லைக்கூத்[து] உகந்து தீய
நசிக்கவெண் ணீற[து] ஆடும்
நமர்களை நணுகா நாய்கள்
அசிக்கஆ ரியங்கள் ஓதும்
ஆதரைப் பேத வாதப்
பிசுக்கரைக் காணா கண்வாய்
பேசா[து]அப் பேய்க ளோடே. 5

ஆடர வாட ஆடும்
அம்பலத்[து] அமிர்தே! என்னும்
சேடர்சே வடிகள் சூடத்
திருவிலா உருவி னாரைச்

சாடரைச் சாட்கை மோடச்
சழக்கரைப் பிழக்கப் பிட்கப்
பேடரைக் காணா கண்வாய்
பேசா[து]அப் பேய்க ளோடே. 6

உருக்கிஎன் உள்ளத் துள்ளே
ஊறலந் தேறல் மாறாத்
திருக்குறிப்[பு] அருளும் தில்லைச்
செல்வன்பாற் செல்லும் செல்வில்
அருக்கரை அள்ளல் வாய
கள்ளரை அவியாப் பாவப்
பெருக்கரைக் காணா கண்வாய்
பேசா[து]அப் பேய்க ளோடே. 7

செக்கர்ஒத்[து] இரவி நூறா
யிரத்திரள் ஒப்பாம் தில்லைச்
சொக்கர்அம் பலவர் என்னும்
சுருதியைக் கருத மாட்டா
எக்கரைக் குண்ட மிண்ட
எத்தரைப் புத்த ராதிப்
பொக்கரைக் காணா கண்வாய்
பேசா[து]அப் பேய்க ளோடே. 8

எச்சனைத் தலையைக் கொண்டு
செண்டடித்[து] இடபம் ஏறி
அச்சங்கொண்[டு] அமரர் ஓட
நின்றஅம் பலவற்[கு] அல்லாக்
கச்சரைக் கல்லாப் பொல்லாக்
கயவரைப் பசுநூல் கற்கும்
பிச்சரைக் காணா கண்வாய்
பேசா[து]அப் பேய்க ளோடே. 9

விண்ணவர் மகுட கோடி
மிடைந்தொளிர் மணிகள் வீசும்
அண்ணல்அம் பலவன் கொற்ற
அரசனுக்[கு] ஆசை இல்லாத்

கோயில் - இணங்கிலாவீசன்

தெண்ணரைத் தெருளா உள்ளத்[து]
        இருளரைத் திட்டை முட்டைப்
பெண்ணரைக் காணா கண்வாய்
        பேசா[து]அப் பேய்க ளோடே. 10

சிறப்புடை யடியார் தில்லைச்
        செம்பொன் அம்பலவற்[கு] ஆளாம்
உறைப்புடை யடியார் கீழ்க்கீழ்
        உறைப்பர்சே வடிநீ[று] ஆடார்
இறப்பொடு பிறப்பி னுக்கே
        இனியராய் மீண்டும் மீண்டும்
பிறப்பரைக் காணா கண்வாய்
        பேசா[து]அப் பேய்க ளோடே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாளிகைத் தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா
முற்றிற்று.

உ
சிவ சிவ
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

2. சேந்தனார்

அருளிய

திருவிசைப்பா

~~~~~~~~~~~~~~~

1. திருவீழிமிழலை

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏகநா யகனை இமையவர்க்[கு] அரசை
என்னுயிர்க்[கு] அமுதினை எதிரில்
போகநா யகனைப் புயல்வணற்[கு] அருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூர்ந்த
மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி
மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
யோகநா யகனை யன்றிமற் றொன்றும்
உண்டென உணர்கிலேன் யானே. 1

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்[டு] உள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே. 2

மண்டலத் தொளியை விலக்கியான் நுகர்ந்த
மருந்தைஎன் மாறிலா மணியைப்
பண்டலர் அயன்மாற்[கு] அரிதுமாய் அடியார்க்[கு]
எளியதோர் பவளமால் வரையை
~~~~~~~~~~~~~~~

விண்டலர் மலர்வாய் வேரிவார் பொழில்சூழ்
திருவீழி மிழலையூ ராளும்
கொண்டலங் கண்டத்[து] எம்குரு மணியைக்
குறுகவல் வினைகுறு காவே. 3

தன்னடி நிழற்கீழ் என்னையும் தகைத்த
சசிகுலா மவுலியைத் தானே
என்னிடைக் கமலம் மூன்றினுள் தோன்றி
எழுஞ்செழுஞ் சுடரினை அருள்சேர்
மின்னெடுங் கடலுள் வெள்ளத்தை வீழி
மிழலையுள் விளங்குவெண் பளிங்கின்
பொன்னடிக்[கு] அடிமை புக்கினிப் போக
விடுவனோ? பூண்டுகொண் டேனே. 4

இத் தெய்வ நெறிநன் றென்[று] இருள்மாயப்
பிறப்பறா இந்திர சாலப்
பொய்த் தெய்வ நெறிநான் புகாவகை புரிந்த
புராணசிந் தாமணி வைத்த
மெய்த் தெய்வ நெறிதான் மறையவர் வீழி
மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
அத்தெய்வ நெறியிற் சிவமலா[து] அவமும்
அறிவரோ அறிவுடை யோரே. 5

அக்கனா அனைய செல்வமே சந்தித்[து]
ஐவரோ[டு] அழுந்தியான் அவமே
புக்கிடா வண்ணம் காத்தெனை ஆண்ட
புனிதனை வனிதைபா கனைஎண்
திக்கெலாங் குலவும் புகழ்த்திரு வீழி
மிழலையான் திருவடி நிழற்கீழ்ப்
புக்குநிற் பவர்தம் பொன்னடிக் கமலப்
பொடியணிந்[து] அடிமைபூண் டேனே. 6

கங்கைநீர் அரிசிற் கரையிரு மருங்கும்
கமழ்பொழில் தழுவிய கழனித்
திங்கள்நேர் தீண்ட நீண்டமா ளிகைசூழ்
மாடநீ டுயர்திரு வீழித்

சேந்தனார் திருவிசைப்பா

தங்குசீர்ச் செல்வத் தெய்வத்தான் தோன்றி
நம்பியைத் தன்பெருஞ் சோதி
மங்கையோர் பாகத்[து] என்னரு மருந்தை
வருந்திநான் மறப்பனோ? இனியே. 7

ஆயிரங் கமலம் ஞாயி[று]ஆ யிரம்முக்
கண்முக கரசர ணத்தோன்
பாயிருங் கங்கை பனிநிலாக் கரந்த
படர்சடை மின்னுபொன் முடியோன்
வேயிருந் தோளி உமைமண வாளன்
விரும்பிய மிழலைசூழ் பொழிலைப்
போயிருந் தேயும் போற்றுவார் கழல்கள்
போற்றுவார் புரந்தரா திகளே. 8

எண்ணில்பல் கோடி சேவடி; முடிகள்
எண்ணில்பல் கோடி; திண் டோள்கள்
எண்ணில்பல் கோடி; திருவுரு நாமம்
ஏர்கொள்முக் கண்முகம் இயல்பும்
எண்ணில்பல்கோடி; எல்லைக்[கு] அப்பாலாய்
நின்[று]ஐஞ்ஞூற்[று] அந்தணர் ஏத்தும்
எண்ணில்பல் கோடி குணத்தர்ஏர் வீழி
இவர்நம்மை ஆளுடை யாரே. 9

தக்கன்வெங் கதிரோன் சலந்தரன்பிரமன்
சந்திரன் இந்திரன் எச்சன்
மிக்கநெஞ்[சு]அரக்கன் புரம்கரி கருடன்
மறலிவேள் இவர்மிகை செகுத்தோன்
திக்கெலாம் நிறைந்த புகழ்த்திரு வீழி
மிழலையான் திருவடி நிழற்கீழ்ப்
புக்கிருந் தவர்தம் பொன்னடிக் கமலப்
பொடியணிந்[து] அடிமைபூண் டேனே. 10

உளங்கொள மதுரக் கதிர்விரித்[து] உயிர்மேல்
அருள்சொரி தரும்உமா பதியை
வளங்கிளர் நதியும் மதியமும் சூடி
மழவிடை மேல்வரு வானை

விளங்கொளி வீழி மிழலைவேந் தேயென்[று]
ஆந்தனைச் சேந்தன்தா தையையான்
களங்கொள அழைத்தால் பிழைக்குமோ அடியேன்
கைக்கொண்ட கனககற் பகமே. 11

பாடலங் காரப் பரிசில்கா[சு]அருளிப்
பழுத்தசெந் தமிழ்மலர் சூடி
நீடலங் காரத்[து] எம்பெரு மக்கள்
நெஞ்சினுள் நிறைந்துநின் றானை
வேடலங் காரக் கோலத்தின் அமுதைத்
திருவீழி மிழலையூ ராளும்
கேடிலங் கீர்த்திக் கனககற் பகத்தைக்
கெழுமுதற்[கு] எவ்விடத்தேனே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

----

2. திருவாவடுதுறை

பண்-பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்யாத வேதியர் சாந்தைமெய்ப்
புகழாளர் ஆயிரம் பூசுரர்
மெய்யே திருப்பணி செய்சீர்
மிகுகா விரிக்கரை மேய
ஐயா! திருவா வடுதுறை
அமுதே! என்றுன்னை அழைத்தக்கால்
மையார் தடங்கண் மடந்தைக்[கு] ஒன்[று]
அருளா[து] ஒழிவது மாதிமையே. 1

மாதி மணங்கம ழும்பொழில்
மணிமாட மாளிகை வீதிசூழ்
சோதிமதிலணி சாந்தைமெய்ச்
சுருதி விதிவழி யோர்தொழும்

ஆதி யமரர் புராணனாம்
அணியா வடுதுறை நம்பிநின்ற
நீதி அறிகிலன் பொன்நெடும்
திண்டோள் புணர நினைக்குமே. 2

நினைக்கும்; நிரந்தரனே! என்னும்;
நிலாக்கோலச் செஞ்சடைக் கங்கைநீர்
நனைக்கும் நலங்கிளர் கொன்றைமேல்
நயம்பேசும்; நன்னுதல் நங்கைமீர்!
மனக்கின்ப வெள்ளம் மலைமகள்
மணவாள நம்பிவண் சாந்தையூர்
தனக்கின்பன் ஆவடு தண்டுறைத்
தருணேந்து சேகரன் என்னுமே. 3

தருணேந்து சேகர னே! எனும்
தடம்பொன்னித் தென்கரைச் சாந்தையூர்ப்
பொருள்நேர்ந்த சிந்தை யவர்தொழப்
புகழ்செல்வம் மல்குபொற் கோயிலுள்
அருள்நேர்ந் தமர்திரு வாவடு
துறையாண்ட ஆண்டகை யம்மானே!
தெருள்நேர்ந்த சித்தம் வலியவா
திலக நுதலி திறத்திலே. 4

திலக நுதல்உமை நங்கைக்கும்
திருவா வடுதுறை நம்பிக்கும்
குலக அடியவர்க்[கு] என்னையாட்
கொடுத்தாண்டு கொண்ட குணக்கடல்
அலதொன்[று] அறிகின்றி லேம்எனும்
அணியும்வெண் ணீ[று]அஞ் செழுத்தலால்
வலதொன் றிலள்இதற்[கு] என்செய்கேன்!
வயலந்தண் சாந்தையர் வேந்தனே! 5

வேந்தன் வளைத்தது மேருவில்
அரவுநாண் வெங்கணை செங்கண்மால்
போந்த மதிலணி முப்புரம்
பொடியாட வேதப் புரவித்தேர்

திருவாவடுதுறை

சாந்தை முதல்! அயன்சாரதி
கதியருள் என்னும்இத் தையலை
ஆந்தண் திருவா வடுதுறையான்
செய்கை யாரறிகிற்பாரே? 6

கிற்போம் எனத்தக்கன் வேள்விபுக்[கு]
எழுந்தோ டிக்கெட்ட அத்தேவர்கள்
சொற்போலும் மெய்ப்பயன் பாவிகாள்! என்
சொல்லிச் சொல்லும்இத் தூமொழி
கற்போல் மனம்கனி வித்தளங்
கருணால யா! வந்திடாய் என்றால்
பொற்போ! பெருந்திரு வாவடு
துறையாளி! பேசா[து] ஒழிவதே. 7

ஒழிவொன்றி லாவுண்மை வண்ணமும்
உலப்பிலன் ஊறின்ப வெள்ளமும்
ஒழிவொன்றி லாப்பொன்னித் தீர்த்தமும்
முனிகோடி கோடியா மூர்த்தியும்
அழிவொன்றி லாச்செல்வச் சாந்தையூர்
அணிஆ வடுதுறை ஆடினாள்
இழிவொன்றி லாவகை எய்திநின்[று]
இறுமாக்கும் என்னிள மானனே. 8

மானேர் கலைவளையுங் கவர்ந்துளங்
கொள்ளை கொள்ளவழக்[கு] உண்டே?
தேனே! அமுதே! என் சித்தமே!
சிவலோக நாயகச் செல்வமே!
ஆனேஅ லம்புனற் பொன்னி
அணியா வடுதுறை அன்பர்தம்
கோனே! நின் மெய்யடி யார்மனக்
கருத்தை முடித்திடுங் குன்றமே! 9

குன்றேந்தி கோகன தத்[து] அயன்
அறியா நெறிஎன்னைக் கூட்டினாய்
என்றேங்கி ஏங்கி அழைக்கின்றாள்
இளவல்லி எல்லை கடந்தனள்

அன்றேஅ லம்புபு னற்பொன்னி
அணியா வடுதுறை ஆடினாள்
நன்றே இவள்நம் பரமல்லள்
நவலோக நாயகன் பாலளே. 10

பாலும் அமுதமும் தேனுமாய்
ஆனந்தம் தந்துள்ளே பாலிப்பான்
போலும்என் ஆருயிர்ப் போகமாம்
புரகால காமபு ராந்தகன்
சேலுங் கயலுந் திளைக்குநீர்த்
திருவா வடுதுறை வேந்தனோ[டு]
ஆலு மதற்கே முதலுமாம்
அறிந்தோம் அரிவைபொய் யாததே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

3. திருவிடைக்கழி

பண்- பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாலுலா மனம்தந்[து] என்கையிற் சங்கம்
வவ்வினான்; மலைமகள் மதலை
மேலுலாந் தேவர் குலமுழு தாளுங்
குமரவேள் வள்ளிதன் மணாளன்
சேலுலாங் கழனித் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
வேலுலாந் தடக்கை வேந்தன்என் சேந்தன்
என்னும்என் மெல்லியள் இவளே. 1

இவளைவா ரிளமென் கொங்கைபீர் பொங்க
எழில்கவர்ந் தான்; இளங் காளை
கவளமா கரிமேல் கவரிசூழ் குடைக்கீழ்க்
கனகக்குன் றெனவருங் கள்வன்

திருவிடைக்கழி

திவளமா ளிகைசூழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
துவளைமா மலர்க்கண் நங்கையாளை க்கும்
குழகன்நல் அழகன்நங் கோ... 2

கோவினைப் பவளக் குழமணக் கோலக்
குழாங்கள் சூழ்கோழிவெல் கொடியோன்
காவல்நற் சேனையென் னக்காப் பவன்என்
பொன்னை மேகலை கவர்வானே?
தேவின்நற் றலைவன் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
தூவிநற் பீலி மாமயி லூரும்
சுப்பிர மண்ணியன் தானே. 3

தானமர் பொருது வானவர் சேனை
மடியச்சூர் மார்பினைத் தடிந்தோன்
மானமர் தடக்கை வள்ளல்தன் பிள்ளை
மறைநிறை சட்டறம் வளரத்
தேனமர் பொழில்சூழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக் குரா நீழற்கீழ் நின்ற
கோனமர் ச நன் குலவிளங் களிறென்
கொ டிக்கிடர் பயப்பதுங் குணமே? 4

குணமணி குருளைக் கொவ்வைவாய் மடந்தை
படிமிடர் குறிக்கொளா[து] அழகோ?
மணமணி மறையோர் வானவர் வையம்
உய்யமற்[று] அடியனேன் வாழத்
திணமணி மாடத் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
கணமணி பொருநீர்க் கங்கைதன் சிறுவன்
கணபதி பின்னிளங் கிளையே. 5

கிளையிளஞ் சேயக் கிரிதனைக் கீண்ட
ஆண்டகை கேடில்வேற் செல்வன்
வளையிளம் பிறைச்செஞ் சடைஅரன் மதலை
கார்நிற மால்திரு மருகன்

திருமாளிகைத் தேவர் திருவிசைப்பா

திளையிளம் பொழில்சூழ் திருவிடைக்கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
முளையிளங் களி[று]என் மொய்குழற் சிறுமிக்[கு]
அருளுங்கொல் முருகவேள் பரிந்தே. 6

பரிந்தசெஞ் சுடரோ? பரிதியோ? மின்னோ?
பவளத்தின் குழவியோ? பசும்பொன்
சொரிந்தசிந் தூரமோ? தூமணித் திரளோ?
சுந்தரத்[து] அரசிது என்னத்
தெரிந்தவை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
வரிந்தவெஞ் சிலைக்கை மைந்தனை அஞ்சொல்
மையல்கொண்[டு] ஐயுறும் வகையே. 7

வகைமிகும் அசுரர் மாளவந்[து] உழிஞை
வானமர் விளைத்ததா ளாளன்
புகைமிகும் அனலிற் புரம்பொடி படுத்த
பொன்மலை வில்லிதன் புதல்வன்
திகைமிகு கீர்த்தித் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
தொகைமிகு நாமத் தவன்திரு வடிக்[கு]என்
துடியிடை மடல்தொடங் கினளே. 8

தொடங்கினள் மடலென்[று] அணிமுடித் தொங்கல்
புறவிதழ் ஆகிலும் அருளான்
இடங்கொளக் குறத்தி திறத்திலும் இறைவன்
மறத்தொழில் வார்த்தையும் உடையன்
திடங்கொள்வை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
மடங்கலை மலரும் பன்னிரு நயனத்[து]
அறுமுகத்[து] அமுதினை மருண்டே. 9

மருண்டுறை கோயில் மல்குநன் குன்றப்
பொழில்வளர் மகிழ்திருப் பிடவூர்
வெருண்டமான் விழியார்க்[கு] அருள்செயா விடுமே?
விடலையே எவர்க்கும்மெய் யன்பர்

திருவிடைக்கழி

தெருண்டவை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
குருண்டபூங் குஞ்சிப் பிறைச்சடை முடிமுக்
கண்ணுடைக் கோமளக் கொழுந்தே. 10

கொழுந்திரள் வாயார் தாய்மொழி யாகத்
தாய்மொழி அமரர்கோ மகனைச்
செழுந்திரட் சோதிச் செப்புறைச் சேந்தன்
வாய்ந்தசொல் இவைசுவா மியையே
செழுந்தடம் பொழில்சூழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
எழுங்கதிர் ஒளியை ஏத்துவார் கேட்பார்
இடர்கெடும்; மாலுலா மனமே! 11

திருச்சிற்றம்பலம்

சேந்தனார் அருளிய திருவிசைப்பா
முற்றிற்று

சிவ சிவ
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

3. கருவூர்த் தேவர்

அருளிய

திருவிசைப்பா

---

1. கோயில்

பண்- புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

கணம்விரி குடுமிச் செம்மணிக் கவைநாக்
கறையணல் கட்செவிப் பகுவாய்ப்
பணம்விரி துத்திப் பொறிகொள்வெள் ளெயிற்றுப்
பாம்பணி பரமர்தங் கோயில்
மணம்விரி தருதே மாம்பொழில் மொழுப்பில்
மழைதவழ் வளரிளங் கமுகந்
திணர்நிரை அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 1

இவ்வரும் பிறவிப் பௌவநீர் நீந்தும்
ஏழையேற்[கு] என்னுடன் பிறந்த
ஐவரும் பகையே யார்துணை என்றால்
அஞ்சல்என் றருள்செய்வான் கோயில்
கைவரும் பழனங் குழைத்தசெஞ் சாலிக்
கடைசியர் களைதரு நீலம்
செய்வரம்[பு] அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 2

தாயின்நேர் இரங்குந் தலைவ!ஓ என்றும்
தமியனேன் துணைவ!ஓ என்றும்
நாயினேன் இருந்து புலம்பினால் இரங்கி
நலம்புரி பரமர்தங் கோயில்

கோயில்

வாயில்நேர் அரும்பு மணிமுருக்[கு] அலர
வளரிளஞ் சோலைமாந் தளிர்செந்
தீயின்நேர் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 3

துந்துபி குழல்யாழ் மொந்தைவான் இயம்பத்
தொடர்ந்[து]இரு டியர்கணம் துதிப்ப
நந்திகை முழவம் முகிலென முழங்க
நடம்புரி பரமர்தங் கோயில்
அந்தியின் மறைநான்[கு]ஆரணம் பொதிந்த
அரும்பெறல் மறைப்பொருள் மறையோர்
சிந்தையில் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 4

கண்பனி அரும்பக் கைகள் மொட்டித்[து]என்
களைகணே;ஓலம்என்[று] ஓலிட்[டு]
என்பெலாம் உருகும் அன்பர்தம் கூட்டத்[து]
என்னையும் புணர்ப்பவன் கோயில்
பண்பல தெளிதேன் பாடிநின் றாடப்
பனிமலர்ச் சோலைசூழ் மொழுப்பில்
செண்பகம் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச் சிற்றம் பலமே. 5

நெஞ்சிடர் அகல அகம்புகுந்[து] ஒடுங்கும்
நிலைமையோ[டு] இருள்கிழித்[து] எழுந்த
வெஞ்சுடர் சுடர்வ போன்[று]ஒளி துளும்பும்
விரிசடை அடிகள்தங் கோயில்
அஞ்சுடர்ப் புரிசை ஆழிசூழ் வட்டத்[து]
அகம்படி மணிநிரை பரந்த
செஞ்சுடர் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 6

பூத்திரள் உருவஞ் செங்கதிர் விரியாப்
புந்தியில் வந்தமால் விடையோன்
தூத்திரள் பளிங்கில் தோன்றிய தோற்றம்
தோன்றநின் றவன்வளர் கோயில்

நாத்திரள் மறையோர்ந்[து] ஓமகுண் டத்து
நறுநெயால் மறையவர் வளர்த்த
தீத்திரள் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 7

பின்னுசெஞ் சடையும் பிறைதவழ் மொழுப்பும்
பெரியதங் கருணையுங் காட்டி
அன்னைதேன் கலந்தின் னமு[து]உகந்தளித்தாங்[கு]
அருள்புரி பரமர்தங் கோயில்
புன்னைதேன் சொரியும் பொழிகலம் குடைந்து
பொறிவரி வண்டினம் பாடும்
தென்னதேன் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 9

உம்பர்நா[டு] இம்பர் விளங்கியாங்[கு] எங்கும்
ஒளிவளர் திருமணிச் சுடர்கான்[று]
எம்பிரான் நடஞ்செய் சூழல் அங் கெல்லாம்
இருட்பிழம்[பு] அறஎறி கோயில்
வம்புலாங் கோயில் கோபுரங் கூடம்
வளர்நிலை மாடமா ளிகைகள்
செம்பொனால் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 10

இருந்திரைத் தரளப் பரவைசூழ் அகலத்[து]
எண்ணிலங் கண்ணில்புன மாக்கள்
திருந்துயிர்ப் பருவத்[து] அறிவுறு கருவூர்த்
துறைவளர் தீந்தமிழ் மாலை
பொருந்தருங் கருணைப் பரமர்தங் கோயிற்
பொழிலகங் குடைந்துவண்[டு] உறங்கச்
செருந்திநின்[று] அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

2. திருக்களந்தையாதித்தேச்சரம்

பண்- புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

கலை கள்தம் பொருளும் அறிவுமாய் என்னைக்
கற்பினிற் பெற்றெடுத்[து] எனக்கே
முலைகள்தந்[து] அருளுந் தாயினும்நல்ல
முக்கணான் உறைவிடம் போலும்;
இந்தன விலங்கல் எறிபுனந் தீப்பட்[டு]
எரிவதொத்[து] எழுநிலை மாடம்
அந்தணர் அழலோம்[பு] அலைபுனற் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே. 2

கரியரே இடந்தான் செய்யரே ஒருபால்
கழுத்திலோர் தனிவடஞ் சேர்த்தி
முரிவரே முனிவர் தம்மொ[டு]ஆல் நிழற்கீழ்
முறைதெரிந்[து] ஒருடம்பினராம்
இருவரே முக்கண் நாற்பெருந் தடந்தோள்
இறைவரே மறைகளும் தேட
அரியரே யாகில் அவரிடங் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே. 3

பழையராந் தொண்டர்க்[கு] எளியரே மிண்டர்க்[கு]
அரியரே பாவியேன் செய்யும்
பிழையெலாம் பொறுத்[து]என் பிணிபொறுத் தருளாப்
பிச்சரே நச்சரா மிளிரும்
குழையராய் வந்[து]என் குடிமுழு தாளுங்
குழகரே ஒழுகுநீர்க் கங்கை
அழகரே யாகில் அவரிடங் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே. 4

பவளமே மகுடம் பவளமே திருவாய்
பவளமே திருவுடம்[பு] அதனில்
தவளமே களபம் தவளமே புரிநூல்
தவளமே முறுவல்ஆ டரவம்

துவளுமே கலையும் துகிலுமே ஒருபால்
துடியிடை இடமருங்[கு] ஒருத்தி
அவளுமே ஆகில் அவரிடங் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே. 5

நீலமே கண்டம் பவளமே திருவாய்
நித்திலம் நிரைத்[து] இலங் கினவே
போலுமே முறுவல் நிறையஆ னந்தம்
பொழியுமே திருமுகம் ஒருவர்
கோலமே அச்சோ அழகிதே என்று
குழைவரே கண்டவர் உண்ட[து]
ஆலமே ஆகில் அவரிடங் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே. 6

திக்கடா நினைந்து நெஞ்சிடிந்[து] உருகும்
திறத்தவர் புறத்திருந்[து] அலச
மைக்கடா அனைய என்னையாள் விரும்பி
மற்றொரு பிறவியிற் பிறந்து
பொய்க்கடா வண்ணங் காத்தெனக்[கு] அருளே
புரியவும் வல்லரே எல்லே
அக்கடா ஆகில் அவரிடங் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே. 7

மெய்யரே மெய்யர்க்[கு] இடுதிரு வான
விளக்கரே எழுதுகோல் வளையாள்
மையரே வையம் பலிதிரிந்[து] உறையும்
மயானரே உளங்கலந் திருந்தும்
பொய்யரே பொய்யர்க்[கு] அடுத்தவான் பளிங்கின்
பொருள்வழி இருள்கிழித் தெழுந்த
ஐயரே யாகில் அவரிடத்தில் களந்தைத்
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே. 8

குமுதமே திருவாய் குவளையே களமும்
குழையதே இருசெவி ஒருபால்
விமலமே கலையும் உடையரே சடைமேல்
மிளிருமே பொறிவரி நாகம்

கமலமே வதனம் கமலமே நயனம்
கனகமே திருவடி நிலைநீர்
அமலமே ஆகில் அவரிடங் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச்சரமே. 9

நீரணங்[கு] அசும்பு கழனிசூழ் களந்தை
நிறைபுகழ் ஆதித்தேச் சரத்து
நாரணன் பரவும் திருவடி நிலைமேல்
நலமலி கலைபயில் கருவூர்
ஆரணம் மொழிந்த பவளவாய் சுரந்த
அமுதமூ றியதமிழ் மாலை
ஏரணங்[கு] இருநான்[கு] இரண்டிவை வல்லோர்
இருள்கிழித்[து] எழுந்தசிந் தையரே. 10

3. திருக்கீழ்க் கோட்டூர் மணியம்பலம்

பண்- பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தளிரொளி மணிப்பூம் பதஞ்சிலம்[பு] அலம்பச்
சடைவிரித்[து] அலையெறி கங்கைத்
தெளிரொளி மணிநீர்த் திவலைமுத்[து] அரும்பித்
திருமுகம் மலர்ந்துசொட்[டு] அட்டக்
கிளரொளி மணிவண்[டு] அறைபொழிற் பழனம்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வளரொளி மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தன் என் மனங்கலந் தானே. 1

துண்டவெண் பிறையும் படர்சடை மொழுப்பும்
சுழியமுங் சூலமும் நீல
கண்டமுங் குழையும் பவளவாய் இதழும்
கண்ணுதல் திலகமும் காட்டிக்
கெண்டையுங் கயலும் உகளுநீர்ப் பழனங்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வண்டறை மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தன்என் மனங்கலந் தானே. 2

கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா

திருநுதல் விழியும் பவளவாய் இதழும்
திலகமும் உடையவன் சடைமேல்
புரிதரு மலரின் தாதுநின்[று]ஊதப்
போய்வருந் தும்பிகாள்! இங்கே
கிரிதவழ் முகிலின் கீழ்த்தவழ் மாடம்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வருதிறல் மணியம் பலவனைக் கண்[டு] என்
மனத்தையுங் கொண்டுபோ துமினே. 3

தெள்ளுநீ றவன்நீ[று] என்னுடல் விரும்பும்;
செவியவன் அறிவுநூல் கேட்கும்;
மெள்ளவே அவன்பேர் விளம்பும்வாய்; கண்கள்
விமானமே நோக்கிவெவ் வுயிர்க்கும்;
கிள்ளையும் பொதும்பிற் கொஞ்சிமாம் பொழிற்கே
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வள்ளலே! மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தனே! என்னும்என் மனனே. 4

தோழி! யாம்செய்த தொழில்என்? எம்பெருமான்
துணைமலர்ச் சேவடி காண்பான்
ஊழிதோ றூழி உணர்ந்[து]உளங் கசிந்து
நெக்குநைந்[து] உளங்கரைந்[து] உருகும்
கேழலும் புள்ளு மாகிநின் றிருவர்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வாழிய மணியம் பலவனைக் காண்பான்
மயங்கவும் மாலொழி யோமே. 5

என்செய்கோம்! தோழீ!தோழீ! நீதுணையாய்
இரவுபோம்; பகல்வரு மாகில்
அஞ்சலோ என்னான்; ஆழியும் திரையும்
அலமரு மாறுகண்[டு] அயர்வன்;
கிஞ்சுக மணிவாய் அரிவையர் தெருவில்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
மஞ்சணி மணியம் பலவ!ஓ என்று
மயங்குவன் மாலையம் பொழுதே. 6

திருக்கீழ்க் கோட்டூர் மணியம்பலம்

தழைதவழ் மொழுப்பும் தவளநீற்[று] ஒளியும்
சங்கமும் சகடையின் முழக்கும்
குழைதவழ் செவியும் குளிர்சடைத் தெண்டும்
குண்டையும் குழாங்கொடு தோன்றும்
கிழைதவழ் கனகம் பொழியுநீர்ப் பழனம்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
மழைதவழ் மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தர்தம் வாழ்வுபோன் றனவே. 7

தன்னக மழலைச் சிலம்பொடு சதங்கை
தமருகம் திருவடி திருநீறு
இன்னகை மழலை கங்கைகோங்[கு]இதழி
இளம்பிறை குழைவளர் இளமான்
கின்னரம் முழவம் மழலையாழ் வீணை
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
மன்னவன் மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தன்என் மனத்துள்வைத் தனனே. 8

யாதுநீ நினைவ[து]? எவரையாம் உடைய[து]?
எவர்களும் யாவையுந் தானாய்ப்
பாதுகை மழலைச் சிலம்பொடு புகுந்[து]என்
பனிமலர்க் கண்ணுள்நின் றகலான்
கேதகை நிழலைக் குருகென மருவிக்
கெண்டைகள் வெருவுகீழ்க் கோட்டூர்
மாதவன் மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தன்என் மனம்புகுந் தானே. 9

அந்திபோல் உருவும் அந்தியிற் பிறைசேர்
அழகிய சடையும்வெண் ணீறும்
சிந்தையால் நினையிற் சிந்தையுங் காணேன்;
செய்வ[து]என்? தெளிபுனல் அலங்கல்
கெந்தியா வுகளுங் கெண்டைபுண் டரீகம்
கிழிக்குந்தண் பணைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வந்தநாள் மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தனே அறியும்என் மனமே. 10

கித்திநின் றாடும் அரிவையர் தெருவில்
கெழுவுகம் கலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
மத்தனை மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தனை ஆரணம் பிதற்றும்
பித்தனேன் மொழிந்த மணிநெடு மாலை
பெரியவர்க்[கு] அகலிரு விசும்பில்
முத்தியாம் என்றே உலகர்ஏத் துவரேல்
முகமலர்ந்[து] எதிர்கொளும் திருவே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

----

4. திருமுகத்தலை

பண்-பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

புவனநா யகனே! அகவுயிர்க்[கு] அமுதே!
பூரணா!ஆரணம் பொழியும்
பவளவாய் மணியே! பணிசெய்வார்க் கிரங்கும்
பசுபதீ! பன்னகா பரணா!
அவனிஞா யிறுபோன்[று] அருள்புரிந்[து] அடியேன்
அகத்திலும் முகத்தலை மூதூர்த்
தவளமா மணிப்பூங் கோயிலும் அமர்ந்தாய்
தனியனேன் தனிமைநீங் குதற்கே. 1

புழுங்குதீ வினையேன் வினைகெடப் புகுந்து
புணர்பொருள் உணர்வுநூல் வகையால்
வழங்குதேன் பொழியும் பவளவாய் மூக்கண்
வளரொளி மணிநெடுங் குன்றே!
முழங்குதீம் புனல்பாய்ந்[து] இளவரால் உகளும்
முகத்தலை அகத்தமர்ந்[து] அடியேன்
விழுங்குதீங் கனியாய் இனியஆ னந்த
வெள்ளமாய் உள்ளமா யினையே. 2

திருமுகத்தலை

கன்னெகா உள்ளக் கள்வனேன் நின்கட்
கசிவிலேன்; கண்ணில்நீர் சொரியேன்;
முன்னகா ஒழியேன்; ஆயினும் செழுநீர்
முகத்தலை அகத்தமர்ந்[து] உறையும்
பன்னகா பரணா! பவளவாய் மணியே!
பாவியேன் ஆவியுள் புகுந்[து]
என்னகா ரணம்?நீ ஏழைநா யடியேற்[கு]
எளிமையோ பெருமையா வதுவே. 3

கேடிலா மெய்ந்நூல் கெழுமியுஞ் செழுநீர்க்
கிடையனா ருடையஎன் நெஞ்சில்
பாடிலா மணியே! மணியுமிழ்ந்[து] ஒளிரும்
பரமனே! பன்னகா பரணா!
மேடெலாஞ் செந்நெற் பசுங்கதிர் விளைந்து
மிகத்திகழ் முகத்தலை மூதூர்
நீடினாய் எனினும் உட்புகுந்[து] அடியேன்
நெஞ்செலாம் நிறைந்துநின் றாயே. 4

அக்கனா அனைய செல்வமே சிந்தித்[து]
ஐவரோ[டு] என்னொடும் விளைந்த
இக்கலாம் முழுதும் ஒழியவந்[து] உள்புக்[கு]
என்னைஆள் ஆண்டநா யகனே!
முக்கண்நா யகனே! முழுதுல[கு] இறைஞ்ச
முகத்தலை அகத்தமர்ந்[து] அடியேன்
பக்கல்ஆ னந்தம் இடையறா வண்ணம்
பண்ணினாய் பவளவாய் மொழிந்தே. 5

புனல்பட உருகி மண்டழல் வெதும்பிப்
பூம்புனல்பொதிந்[து]உயிர் அளிக்கும்
வினைபடு நிறைபோல் நிறைந்தவே தகத்[து]என்
மனம்நெ கிழ்ந்தபே ரொளியே!
முனைபடு மதில்மூன் றெரித்தநா யகனே!
முகத்தலை அகத்தமாந்[து] அடியேன்
வினைபடும் உடல்நீ புகுந்துநின் றமையால்
விழுமிய விமானமா யினதே. 6

விரியுநீர் ஆலக் கருமையும் சாந்தின்
வெண்மையும் செந்நிறத் தொளியும்
கரியும்நீ றாடுங் கனலுமொத் தொளிரும்
கழுத்திலோர் தனிவடங் கட்டி
முரியுமா றெல்லாம் முரிந்[து]அழ கியையாய்
முகத்தலை அகத்தமர்ந் தாயைப்
பிரியுமா[று]உளதே? பேய்களோம் செய்த
பிழைபொறுத்[து] ஆண்டபே ரொளியே! 7

என்னையுன் பாத பங்கயம் பணிவித்[து]
என்பெலாம் உருகநீ எளிவந்[து]
உன்னையென் பால்வைத்[து] எங்கும்எஞ் ஞான்றும்
ஒழிவற நிறைந்தஒண் சுடரே!
முன்னையென் பாசம் முழுவதும் அகல
முகத்தலை அகத்தமர்ந்[து] எனக்கே
கன்னலும் பாலும் தேனும்ஆ ரமுதும்
கனியுமாய் இனியையா யினையே. 8

அம்பரா! அனலா! அனிலமே!புவிநீ
அம்புவே! இந்துவே!இரவி!
உம்பரால் ஒன்றும் அறிவொணா அணுவாய்!
ஒழிவற நிறைந்தஒண் சுடரே!
மொய்ம்பராய் நலஞ்சொல் மூதறி வாளர்
முகத்தலை அகத்தமர்ந்[து] எனக்கே
எம்பிரா னாகி ஆண்டநீ மீண்டே
எந்தையும் தாயுமா யினையே. 9

மூலமாய் முடிவாய் முடிவிலா முதலாய்
முகத்தலை அகத்தமர்ந்[து] இனிய
பாலுமாய் அமுதம் பன்னகா பரணன்
பனிமலர்த் திருவடி இணைமேல்
ஆலயம் பாகின் அனையசொற் கருவூர்
அமுதுறழ் தீந்தமிழ் மாலை
சீலமாப் பாடும் அடியவர் எல்லாம்
சிவபதங் குறுகிநின் றாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

5. திரைலோக்கியசுந்தரம்

பண்- காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீரோங்கி வளர்கமல
நீர்பொருந்தாத் தன்மையன்றே;
ஆரோங்கி முகமலர்ந்தாங்[கு]
அருவினையேன் திறம்மறந்தின்[று]
ஊரோங்கும் பழிபாரா[து]
உன்பாலே விழுந்தொழிந்தேன்;
சீரோங்கும் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே! 1

நையாத மனத்தினனை
நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயா!நீ உலாப்போந்த
அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத்தொழு[து] அருவி
கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ? அருள்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே? 2

அம்பளிங்கு பகலோன்பால்
அடைப்பற்றாய் இவள்மனத்தில்
முன்பளிந்த காதலும்நின்
முகந்தோன்ற விளங்கிற்றால்;
வம்பளிந்த கனியே! என்
மருந்தே!நல் வளர்முக்கட்
செம்பளிங்கே! பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே! 3

மைஞ்ஞின்ற குழலாள்தன்
மனந்தரவும் வளைதாரா[து]
இஞ்ஞின்ற கோவணவன்
இவன்செய்த தியார்செய்தார்?

கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா

மெய்ஞ்ஞின்ற தமர்க்கெல்லாம்
மெய்ஞ்ஞிற்கும் பண்பினுறு
செய்ஞ்ஞுன்றி யிலன்; கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே! 4

நீவாரா[து] ஒழிந்தாலும்
நின்பாலே விழுந்தேழை
கோவாத மணிமுத்தும்
குவலைமலர் சொரிந்தனவால்
ஆவா!என்[று] அருள்புரியாய்
அமரர்கணம் தொழுதேத்தும்
தேவா!தென் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே! 5

முழுவதும்நீ ஆயினும்இம்
மொய்குழலாள் மெய்ம்முழுதும்
பழுதெனவே நினைந்தோராள்
பயில்வதும்நின் ஒருநாமம்
அழுவதும்நின் திறம்நினைந்தே
அதுவன்றோ? பெறும்பேறு;
செழுமதில்சூழ் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே! 6

தன்சோதி யெழுமேனித்
தபனியப்பூஞ் சாய்க்காட்டாய்;
உன்சோதி எழில்காண்பான்
ஒலிடவும் உருக்காட்டாய்;
துஞ்சாகண் இவளுடைய
துயர்தீரு மாறுரையாய்
செஞ்சாலி வயற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே! 7

அரும்பேதைக்[கு] அருள்புரியா[து]
ஒழிந்தாய்;நின் அவிர்சடைமேல்
நிரம்பாத பிறைதூவும்
நெருப்பொடுநின் கையிலியாழ்

நாம்பாலும் உயிர்சார்ந்தாய்
நளிர்புரிசைக் குளிர்வனம்பா
திரம்போது சொரிகோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே! 8

ஆறாத பேரன்பி
னவருள்ளங் குடிகொண்டு
வேறாகப் பலர்சூழ
வீற்றிருத்தி அதுகொண்டு
வீறாடி இவள்உன்னைப்
பொதுநீப்பாள் விரைந்தின்னம்
தேறாள்; தென் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே! 9

சரிந்ததுகில் தளர்ந்தஇடை
அவிழ்ந்தகுழல் இளந்தெரிவை
இருந்தபரி[சு] ஒருநாள்கண்[டு]
இரங்காய்;எம் பெருமானே!
முரிந்தநடை மடந்தையர்தம்
முழங்கொலியும் வழங்கொலியும்
திருந்துவிழ[வு]அணி கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே! 10

ஆரணத்தேன் பருகிஅருந்
தமிழ்மாலை கமழவருங்
காரணத்தின் நிலைபெற்ற
கருவூரன் தமிழ்மாலை
பூரணத்தால் ஈரைந்தும்
போற்றிசைப்பார் காந்தாரம்
சீரணைத்த பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே! 11

திருச்சிற்றம்பலம்

6. கங்கைகொண்ட சோளேச்சரம்

பண்- பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னமாய் விசும்பு பறந்[து]அயன் தேட
அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த
எளிமையை என்று[ம்]நான் மறக்கேன்;
முன்னம்மா லறியா ஒருவனாம் இருவா!
முக்கணா!நாற்பெருந் தடந்தோள்
கன்னலே! தேனே! அமுதமே! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே! 1

உண்ணெகிழ்ந்[து] உடலம் நெக்குமுக் கண்ணா!
ஓலமென்[று]ஓலமிட்[டு]ஒருநாள்
மண்ணின்[று] அலறேன்; வழிமொழி மாலை
மழலையஞ் சிலம்படி முடிமேல்
பண்ணிநின்[று]உருகேன்; பணிசெயேன் எனினும்
பாவியேன் ஆவியுள் புகுந்[து]என்
கண்ணின்[று]அகலான்; என்கொலோ? கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 2

அற்புதத் தெய்வம் இதனின்மற் றுண்டே?
அன்பொடு தன்னைஅஞ் செழுத்தின்
சொற்பதத் துள்வைத்[து]உள்ளம் அள்ளூறும்
தொண்டருக்[கு]எண்டிசைக் கனகம்
பற்பதக் குவையும் பைம்பொன்மா ளிகையும்
பவளவா யவர்பணை முலையும்
கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாம் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 3

ஐயபொட் டிட்ட அழகுவா ணுதலும்
அழகிய விழியும்வெண் ணீறும்
சைவம்விட் டிட்ட சடைகளும் சடைமேல்
தரங்கமும் சதங்கையும் சிலம்பும்

மொய்கொள்எண் டிக்குங் கண்டநின் தொண்டர்
முகமலர்ந்[து] இருகணீர் அரும்பக்
கைகள்மொட் டிக்கும் என்கொலோ? கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே! 4

கருதிவா னவனாம்; திருநெடு மாலாம்
சுந்தர விசும்பின்இந் திரனாம்;
பருதிவா னவனாம்; படர்சடை முக்கட்
பகவனாம்;அகவுயிர்க்[கு] அமுதாம்;
எருதுவா கனனாம்; எயில்கள்மூன்[று] எரித்த
ஏறுசே வகனுமாம்; பின்னும்
கருதுவார் கருதும் உருவமாம்; கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 5

அண்டமோ ரணுவாம் பெருமைகொண்[டு] அணுவோர்
அண்டமாம் சிறுமைகொண் டடியேன்
உண்டவூண் உனக்காம் வகைஎன துள்ளம்
உள்கலந்[து] எழுபரஞ் சோதி! .
கொண்டநாண் பாம்பாம் பெருவரை வில்லில்
குறுகலர் புரங்கள்மூன்[று] எரித்த
கண்டனே! நீல கண்டனே! கங்கை கொண்ட
சோ ளேச்சரத் தானே! 6

மோதலைப் பட்ட கடல்வயி[று]உதித்த
முழுமணித் திரள் அமுது ஆங்கே
தாய்தலைப் பட்டங்[கு] உருகிஒன் றாய
தன்மையில் என்னைமுன் ஈன்ற
நீதலைப் பட்டா லியானும்அவ் வகையே;
நிசிசரர் இருவரோ[டு] ஒருவர்
காதலிற் பட்ட கருணையாய்! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 7

தத்தையங் கனையார் தங்கள்மேல் வைத்த
தயாவைநூ றாயிரங் கூறிட்[டு]
அத்திலங்[கு] ஒருகூ[று]
உன் கண்வைத் தவருக்[கு]

அமருல[கு] அளிக்கும்நின் பெருமை
பித்தனென்[று] ஒருகால் பேசுவரேனும்
கைத்தலம் அடியேன் சென்னிவைத்த கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே! 8

பண்ணிய தழல்காய் பாலளா நீர்போல்
பாவமுன் பறைந்துபா லனைய
புண்ணியம் பின்சென்[று] அறிவினுக்கு அறியப்
புகுந்ததோர் யோகினில் பொலிந்து
நுண்ணியையெனினும் நம்ப! நின் பெருமை
நுன்னிடை ஒடுங்கநீ வந்[து]என்
கண்ணினுள் மணியிற் கலந்தனை; கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 9

அங்கைகொண்[டு] அமரர் மலர்மழை பொழிய
அடிச்சிலம்[பு] அலம்பவந்[து] ஒருநாள்
உங்கைகொண் டடியேன் சென்னிவைத் தென்னை
உய்யக்கொண் டருளினை; மருங்கில்
கொங்கைகொண்[டு] அனுங்குங் கொடியிடை காணில்
கொடியள்என்[று] அவிர்சடை முடிமேல்
கங்கைகொண் டிருந்த கடவுளே! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே. 10

மங்கையோ டிருந்தே யோகுசெய் வானை
வளர்இளந் திங்களை முடிமேல்
கங்கையோ[டு] அணியும் கடவுளைக் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானை
அங்கையோ டேந்திப் பலிதிரி கருவூர்
அறைந்தசொல் மாலையால் ஆழிச்
செங்கையோ[டு] உலகில் அரசுவீற் றிருந்து
திளைப்பதுஞ் சிவனருட் கடலே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

----

7. திருப்பூவணம்

பண்- பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருள் புரிந்[து]ஆள் ஆண்டுகொண்[டு] இங்ஙன்
சிறியனுக்[கு] இனியது காட்டிப்
பெரிதருள் புரிந்[து] ஆனந்தமே தரும்நின்
பெருமையிற் பெரிய தொன்[று] உளதே?
மருதர சிருங்கோங்[கு] அகில்மரஞ் சாடி
வரைவளங் கவர்ந்திழி வைகைப்
பொருதிரை மருங்கோங்[கு] ஆவண வீதிப்
பூவணங் கோயில்கொண் டாயே. 1

பாம்பணைத் துயின்றோன் அயன்முதல் தேவர்
பன்னெடுங் காலம்நிற் காண்பான்
ஏம்பலித் திருக்க என்னுளம் புகுந்த
எளிமையை என்று[ம்]நான் மறக்கேன்
தேம்புனற் பொய்கை வாளைவாய் மடுப்பத்
தெளிதரு தேறல்பாய்ந்[து] ஒழுகும்
பூம்பணைச் சோலை ஆவண வீதிப்
பூவணங் கோயில்கொண் டாயே. 2

கரைகடல் ஒலியில் தமருகத்[து] அரையில்
கையினிற் கட்டிய கயிற்றால்
இருதலை ஒருநா இயங்கவந்[து] ஒருநாள்
இருந்திடாய் எங்கள்கண் முகப்பே;
விரிதிகழ் விழவின் பின்செல்வோர் பாடல்
வேட்கையின் வீழ்ந்தபோ[து] அவிழ்ந்த
புரிசடை துகுக்கும் ஆவண வீதிப்
பூவணங் கோயில் கொண்டாயே. 3

கண்ணியல் மணியின் சூழல்புக்[கு] அங்கே
கலந்துபுக்[கு] ஒடுங்கினேற்[கு] அங்ஙன்
நுண்ணியை எனினும் நம்ப! நின் பெருமை
நுண்ணிமை இறந்தமை அறிவன்;

மண்ணியன் மரபில் தங்கிருள் மொழுப்பின்
வண்டினம் பாடநின் றாடும்
புண்ணிய மகளிர் ஆவண வீதிப்
பூவணங் கோயில்கொண்டாயே. 4

கடுவினைப் பாசக் கடல்கடந்[து] ஐவர்
கள்ளரை மெள்ளவே துரந்துன்
அடியிணை இரண்டும் அடையுமா[று] அடைந்தேன்;
அருள்செய்வாய்; அருள்செயா தொழிவாய்;
நெடுநிலை மாடத்[து] இரவிருள் கிழிக்க
நிலைவிளக்[கு] அலகில்சா லேகம்
புடைகிடந்[து] இலங்கும் ஆவண வீதிப்
பூவணங் கோயில்கொண் டாயே. 5

செம்மனக் கிழவோர் அன்புதா என்றுன்
சேவடி பார்த்திருந்[து] அலச
எம்மனங் குடிகொண் டிருப்பதற் கியானார்?
என்னுடை அடிமைதான் யாதே?
அம்மனங் குளிர்நாட் பலிக்கெழுந் தருள
அரிவையர் அவிழ்குழல் கரும்பு
பொம்மென முரலும் ஆவண வீதிப்
பூவணங் கோயில்கொண் டாயே. 6

சொன்னவில் முறைநான்[கு] ஆரணம் உணராச்
சூழல்புக்[கு] ஒளித்தநீ இன்று
கன்னவில் மனத்[து]என் கணவலைப் படும்இக்
கருணையிற் பெரியதொன் றுளதே?
மின்னவில் கனக மாளிகைவா தல்
விளங்கிளம் பிறைதவழ் மாடம்
பொன்னவில் புரிசை ஆவண வீதிப்
பூவணங் கோயில்கொண் டாயே. 7,8,9

பூவணங் கோயில் கொண்டெனை ஆண்ட
புனிதனை வனிதைபா கனைவெண்
கோவணங் கொண்டு வெண்டலை ஏந்தும்
குழகனை அழகெலாம் நிறைந்த

திருச்சாட்டியக்குடி

தீவணன் தன்னைச் செழுமறை தெரியும்
திகழ்கரு வூரனேன் உரைத்த
பாவணத் தமிழ்கள் பத்தும்வல் லார்கள்
பரமன[து] உருவமா குவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

----

8. திருச்சாட்டியக்குடி

பண்-பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பெரியவா கருணை இளநிலா எறிக்கும்
பிறைதவழ் சடைமொழுப்[பு] அவிழ்ந்து
சரியுமா சுழியங் குழைமிளிர்ந்[து] இருபால்
தாழ்ந்தவா காதுகள் கண்டம்
கரியவா தாமுஞ் செய்யவாய் முறுவல்
காட்டுமா சாட்டியக் குடியார்
இருகைகூம் பினகண்[டு] அலர்ந்தவா முகம்ஏழ்
இருக்கையில் இருந்தஈ சனுக்கே.

பாந்தள்பூ ணாரம் பரிகலம் கபாலம்
பட்டவாத் தனம்எரு[து] அன்பர்
வார்ந்தகண் அருவி மஞ்சனசாலை
மலைமகள் மகிழ்பெரும் தேவி
சாந்தமும் திருநீ[று] அருமறை கீதம்
சடைமுடி சாட்டியக் குடியார்
ஏந்தெழில் இதயம் கோயில்மா ளிகைஏழ்
இருக்கையுள் இருந்தஈ சனுக்கே.

தொழுதுபின் செல்வ[து] அயன்முதற் கூட்டம்
தொடர்வன மறைகள்நான் கெனினும்
கழுதுறு கரிகா[டு]உறைவிடம் போர்வை
கவந்திகை கரியுரி.திரிந்தூண்

தழலுமிழ் அரவங் கோவணம் பளிங்கு
செபவடம் சாட்டியக் குடியார்
இழுதுநெய் சொரிந்தோம்[பு] அழலொளி விளக்[கு]ஏழ்
இருக்கையில் இருந்த ஈசனுக்கே. 3

பதிகநான் மறைதும் புருவுந்நா ரதரும்
பரிவொடு பாடுகாந் தர்ப்பர்
கதியெலாம் அரங்கம் பிணையல்மூ வுலகில்
கடியிருள் திருநடம் புரியும்
சதியிலார் கதியில் ஒலிசெயும் கையில்
தமருகம் சாட்டியக் குடியார்
இதயமாங் கமலங் கமலவர்த் தனைஏழ்
இருக்கையில் இருந்தஈ சனுக்கே. 4

திருமகன் முருகன் தேவியேல் உமையாள்
திருமகள் மருமகன் தாயாம்
மருமகன் மதனன் மாமனேல் இமவான்
மலையுடை அரையர் தம்பாவை
தருமலி வளனாஞ் சிவபுரன் தோழன்
தனபதி சாட்டியக் குடியார்
இருமுகங் கழல்மூன்[று] ஏழுகைத் தலம்ஏழ்
இருக்கையில் இருந்தஈ சனுக்கே. 5

அனலமே! புனலே! அனிலமே! புவனி
அம்பரா! அம்பரத்[து] அளிக்கும்
கனகமே! வெள்ளிக் குன்றமே! என்றன்
களைகணே! களைகண்மற்[று] இல்லாத்
தனியனேன் உள்ளங் கோயில்கொண் டருளும்
சைவனே! சாட்டியக் குடியார்க்[கு]
இனியதீங் கனியாய் ஒழிவற நிறைந்[து] ஏழ்
இருக்கையில் இருந்தவா[று] இயம்பே. 6

செம்பொனே! பவளக் குன்றமே! நின்ற
திசைமுகன் மால்முதற் கூட்டத்து
அன்பரா னவர்கள் பருகும்ஆ ரமுதே!
அத்தனே! பித்தனே னுடைய

திருச்சாட்டியக்குடி

சம்புவே! அணுவே! தாணுவே! சிவனே!
சங்கரா! சாட்டியக் குடியார்க்[கு]
இன்பனே! எங்கும் ஒழிவற நிறைந்[து]ஏழ்
இருக்கையில் இருந்தவா[று] இயம்பே. 7

செங்கணா போற்றி; திசைமுகா போற்றி!
சிவபுர நகருள்வீற் றிருந்த
அங்கணா போற்றி! அமரனே போற்றி!
அமரர்கள் தலைவனே போற்றி!
தங்கள்நான் மறைநூல் சகலமுங் கற்றோர்
சாட்டியக் குடியிருந் தருளும்
எங்கள்நா யகனே! போற்றி!ஏழ் இருக்கை
இறைவனே! போற்றியே போற்றி! 8

சித்தனே! அருளாய்; செங்கணா! அருளாய்,
சிவபுர நகருள்வீற் றிருந்த
அத்தனே! அருளாய்; அமரனே! அருளாய்;
அமரர்கள் அதிபனே! அருளாய்;
தத்துநீர்ப் படுகர்த் தண்டலைச் சூழல்
சாட்டியக் குடியுள்ஏழ் இருக்கை
முத்தனே! அருளாய்; முதல்வனே! அருளாய்;
முன்னவா துயர்கெடுத்[து] எனக்கே. 9

தாட்டரும் பழனப் பைம்பொழிற் படுகர்த்
தண்டலைச் சாட்டியக் குடியார்
ஈட்டிய பொருளாய் இருக்கும்ஏழ் இருக்கை
இருந்தவன் திருவடி மலர்மேல்
காட்டிய பொருட்கலை பயில்கரு வூரன்
கழறுசொல் மாலைஈர் ஐந்தும்
மாட்டிய சிந்தை மைந்தருக்[கு] அன்றே
வளரொளி விளங்குவா னுலகே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா
9. தஞ்சை இராசராசேச்சரம்

பண்-பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகெலாம் தொழவந்[து] எழுகதிர்ப் பருதி
ஒன்றுநூ றாயிரங் கோடி.
அலகெலாம் பொதிந்த திருவுடம்[பு] அச்சோ!
அங்ஙனே அழகிதோ; அரணம்
பலகுலாம் படைசெய் நெடுநிலை மாடம்
பருவரை ஞாங்கர்வெண் டிங்கள்
இலைகுலாம் பதணத்[து] இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத்[து] இவர்க்கே. 1

நெற்றியிற் கண்என் கண்ணின்நின் றகலா;
நெஞ்சினில் அஞ்சிலம்[பு] அலைக்கும்
பொற்றிரு வடிஎன் குடிமுழு தாளப்
புகுந்தன; போந்தன இல்லை;
மற்றெனக்[கு] உற[வு] ஏன்? மறிதிரை வடவாற்
றிடுபுனல் மதகில்வாழ் முதலை
எற்றுநீர்க் கிடங்கில் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 2

சடைகெழு மகுடம் தண்ணி லாவிரிய
வெண்ணிலா விரிதரு தரளக்
குடைநிழல் விடைமேற் கொண்டுலாப் போதும்
குறிப்பெனோ? கோங்கிணர் அனைய
குடைகெழு நிருபர் முடியொடு முடிதேய்ந்[து]
உக்கசெஞ் சுடர்ப்படு குவையோங்[கு]
இடைகெழு மாடத்[து] இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 3

வாழியம் போதத்[து] அருகுபாய் விடையம்
வரிசையின் விளக்கலின் அடுத்த
சூழலம் பளிங்கின பாசலர் ஆதிச்
சுடர்விடு மண்டலம் பொலியக்

தஞ்சை இராசராசேச்சரம்

காழகில் கமழும் மாளிகை மகளிர்
கங்குல்வாய் அங்குலி கெழும
யாழொலி சிலம்பும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 4

எவரும்மா மறைகள் எவையும்வா னவர்கள்
ஈட்டமும் தாட்டிருக் கமலத்
தவரும்மா லவனும் அறிவரும் பெருமை
அடலழல் உமிழ்தழற் பிழம்பர்
உவரிமா கடலின் ஒலிசெய்மா மறுகில்
உறுகளிற்[று] அரசின[து] ஈட்டம்
இவருமால் வரைசெய் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 5

அருளுமா றருளி ஆளுமா றாள
அடிகள்தம் அழகிய விழியும்
குருளும்வார் காதும் காட்டியான் பெற்ற
குயிலினை மயல்செய்வ[து] அழகோ?
தரளவான குன்றில் தணநிலா ஒளியும்
தருகுவால் பெருகுவான் தெருவில்
இருளெலாங் கிழியும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 6

தனிப்பெருந் தாமே முழுதுறப் பிறப்பின்
தளிர்இறப்[பு]இலைஉதிர்[வு]என்றால்
நிலைப்பருந் தம்பாற் சேறலின் றேனும்
நெஞ்சிடிந் துருகுவ[து] என்னோ?
சுனைப்பெருங் கலங்கற் பொய்கையங் கழுநீர்ச்
சூழல்மா ளிகைசுடர் வீசும்
எனைப்பெரு மணஞ்செய் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 7

பன்நெடுங் காலம் பணிசெய்து பழையோர்
தாம்பலர் ஏமபலித் திருக்க
என்நெடுங் கோயில் நெஞ்சுவீற் றிருந்த
எளிமையை என்றும்நான் மறக்கேன்;

மின்னெடும் புருவத்[து] இளமயில் அனையார்
விலங்கல்செய் நாடக சாலை
இன்நடம் பயிலும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 8

மங்குல்சூழ் போதின் ஒழிவற நிறைந்து
வஞ்சகர் நெஞ்ச கத்[து] ஒளிப்பார்;
அங்கழல் சுடராம் அவர்க்கிள வேனல்
அலர்கதிர் அனையவா ழியரோ;
பொங்கெழில் திருநீ[று] அழிபொசி வனப்பில்
புனல்துளும்[பு] அவிர்சடை மொழுப்பர்;
எங்களுக்[கு]இனியர்; இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 9

தனியர்எத் தனையொ ராயிர வருமாம்
தன்மையர் என்வயத் தினராம்
கனியரத் தருதீங் கரும்பர்வெண் புரிநூற்
கட்டியர் அட்டஆர் அமிர்தர்
புனிதர்பொற் கழலர் புரிசடா மகுடர்
புண்ணியர் பொய்யிலா மெய்யர்க்[கு]
இனியர்எத் தனையும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே. 10

சரளமந் தார சண்பக வகுள
சந்தன நந்தன வனத்தின்
இருள்விரி மொழுப்பின் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவரை
அருமருந்[து] அருந்தி அல்லல்தீர் கருவூர்
அறைந்த சொல் மாலைஈ ரைந்தின்
பொருள்மருந்[து] உடையோர் சிவபதம் என்னும்
பொன்நெடுங் குன்றுடை யோரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருதூர்

10. திருவிடைமருதூர்

பண்-பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வெய்யசெஞ் சோதி மண்டலம் பொலிய
வீங்கிருள் நடுநல்யா மத்தோர்
பையசெம் பாந்தள் பருமணி உமிழ்ந்து
பாவியேன் காதல்செய் காதில்
ஐயசெம் பொற்றோட் டவிர்சடை மொழுப்பின்
அழிவழ கிய திரு நீற்று
மையசெங் கண்டத் தண்டவா னவர்கோன்
மருவிடம் திருவிடை மருதே. 1

இந்திர லோக முழுவதும் பணிகேட்[டு]
இணையடி தொழுதெழத் தாம்போய்
ஐந்தலை நாகம் மேகலை அரையா
அகந்தொறும் பலிதிரி அடிகள்
தந்திரி வீணை கீதமும் பாடச்
சாதிகின் னரங்கலந்[து] ஒலிப்ப
மந்திர கீதந் தீங்குழல் எங்கும்
மருவிடம் திருவிடை மருதே. 2

பனிபடு மதியம் பயில்கொழுந் தன்ன
பல்லவம் வல்லியென்[று] இங்ஙன்
வினைபடு கனகம் போலயா வையுமாய்
வீங்குல[கு] ஒழிவற நிறைந்து
துனிபடு கலவி மலைமக ளுடனாய்த்
தூங்கிருள் நடுநல்யா மத்தென்
மன்னிடை அணுகி நுணுகியுள் கலந்தோன்
மருவிடம் திருவிடை மருதே. 3

அணியுமிழ் சோதி மணியினுள் கலந்தாங்[கு]
அடியனேன் உள்கலந்[து] அடியேன்
பணிமகிழ்ந் தருளும் அரிவைபா கத்தன்
படர்சடை விடம்மிடற்[று] அடிகள்

துணியுமிழ் ஆடை அரையிலோ ராடை
சுடர்உமிழ் தரஅதன் அருகே
மணியுமிழ் நாகம் அணியுமிழ்ந்[து] இமைப்ப
மருவிடம் திருவிடை மருதே. 4

பந்தமும் பிரிவும் தெரிபொருட் பனுவல்
படிவழி சென்று சென்றேறிச்
சிந்தையுந் தானும் கலந்ததோர் கலவி
தெரியினும் தெரிவுறா வண்ணம்
எந்தையுந் தாயும் யானும் என்[று] இங்ஙன்
எண்ணில்பல் லூழிகள் உடனாய்
வந்தணு காது நுணுகியுள் கலந்தோன்
மருவிடம் திருவிடை மருதே. 5

எரிதரு கரிகாட் டிடுபிணம் நிணமுண்[டு]
ஏப்பமிட்[டு] இலங்கெயிற்[று] அழல்வாய்த்
துருகழல் நெடும்பேய்க் கணம்எழுந் தாடும்
தூங்கிருள் நடுநல்யா மத்தே
அருள்புரி முறுவல் முகிழ்நிலா எறிப்ப
அந்திபோன்[று] ஒளிர்திரு மேனி
வரியர[வு]ஆட ஆடுமெம் பெருமான்
மருவிடம் திருவிடை மருதே. 6

எழிலையாழ் செய்கைப் பசுங்கலன் விசும்பின்
இன்துளி படநனைந்[து] உருகி
அழலையாழ் புருவம் புனலொடும் கிடந்தாங்[கு]
ஆதனேன் மாதரார் கலவித்
தொழிலையாழ் நெஞ்சம் இடர்படா வண்ணம்
தூங்கிருள் நடுநல்யா மத்தோர்
மழலையாழ் சிலம்ப வந்[து]அகம் புகுந்தோன்
மருவிடம் திருவிடை மருதே. 7

வையவாம் பெற்றம் பெற்றம்ஏ[று] உடையார்
மாதவர் காதல்வைத் தென்னை
வெய்யவாம் செந்தீப் பட்டஇட் டிகைபோல்
விழுமியோன் முன்புபின்[பு]என்கோ

திருவிடைமருதூர்

நொய்யவா றென்ன வந்துள்வீற் றிருந்த
நூறுநூ றாயிர கோடி
மையவாங் கடைத்[து] அண்டவா னவர்கோன்
மருவிடம் திருவிடை மருதே. 8

கலங்கலம் பொய்கைப் புனற்றெளி விடத்துக்
கலந்தமண் ணிடைக்கிடந் தாங்கு
நலங்கலந்[து] அடியேன் சிந்தையுட் புகுந்த
நம்பனே! வம்பனே னுடைய
புலங்கலந் தவனே! என்றுநின்[று] உருகிப்
புலம்புவார் அவம்புகார் அருவி
மலங்கலங் கண்ணிற் கண்மணி அனையான்
மருவிடம் திருவிடை மருதே. 9

ஒருங்கிருங் கண்ணின் எண்ணில்புன் மாக்கள்
உறங்கிருள் நடுநல்யா மத்தோர்
கருங்கண் நின்[று] இமைக்கும் செழுஞ்சுடர் விளக்கம்
கலந்தெனக் கலந்துணர் கருவூர்
தருங்கரும் பனைய தீந்தமிழ் மாலை
தடம்பொழில் மருதயாழ் உதிப்ப
வருங்கருங் கண்டத்[து] அண்டவா னவர்கோன்
மருவிடம் திருவிடை மருதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

கருவூர்த்தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா
முற்றிற்று

உ
சிவ சிவ
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

4. பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பி

அருளிய

திருவிசைப்பா

1. திருவாரூர்

பண்- பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கைக்குவான் முத்தின் சரிவளை பெய்து
கழுத்திலோர் தனிவடங் கட்டி
முக்கண்நா யகராய்ப் பவனிபோந்[து] இங்ஙன்
முரிவதோர் முரிவுமை அளவும்
தக்கசீர்க் கங்கை அளவுமன்[று] என்னோ?
தம்மொருப் பா[டு]உல கதன்மேல்
மிக்கசீ ராரூர் ஆதியாய் வீதி
விடங்கராய் நடம்குலா வினரே. 1

பத்தியாய் உணர்வோர் அருளைவாய் மடுத்துப்
பருகுதோ[று] அமுதமொத் தவர்க்கே
தித்தியா இருக்கும் தேவர்காள்! இவர்தம்
திருவுரு இருந்தவா பாரீர்;
சத்தியாய்ச் சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த
தனிமுழு முதலுமாய் அதற்கோர்
வித்துமாய் ஆரூர் ஆதியாய் வீதி
விடங்கராய் நடம்குலா வினரே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்

----

2. கோயில் - முத்துவயிரமணி

பண் - சாளரபாணி

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்து வயிரமணி மாணிக்க மாலைகண்மேல்
தொத்து மிளிர்வனபோல் தூண்டு விளக்கேய்ப்ப
எத்திசையும் வானவர்கள் ஏத்தும் எழில்தில்லை
அத்தனுக்கும் அம்பலமே ஆடரங்கம் ஆயிற்றே. 1

கடியார் கணம்புல்லர் கண்ணப்பர்என்றுன்
அடியார் அமருலகம் ஆளநீ ஆளாதே
முடியாமுத் தீவேள்வி மூவாயி ரவரொடும்
குடிவாழ்கை கொண்டுநீ குலாவிக்கூத் தாடினையே. 2

அல்லியம் பூம்பழனத்[து] ஆமூர்நா வுக்கரசைச்
செல்ல நெறிவகுத்த சேவகனே! தென்தில்லைக்
கொல்லை விடையேறி! கூத்தா[டு] அரங்காகச்
செல்வம் நிறைந்தசிற் றம்பலமே சேர்ந்தனையே. 3

எம்பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட்[டு] எமையாளும்
சம்பந்தன் காழியர்கோன் தன்னையும்ஆட் கொண்டருளி
அம்புந்து கண்ணாளுந் தானும் அணிதில்லைச்
செம்பொன்செய் அம்பலமே சேர்ந்திருக்கை ஆயிற்றே. 4

களையா உடலோடு சேரமான் ஆரூரன்
விளையா மதமாறா வெள்ளானை மேல்கொள்ள
முளையா மதிசூடி! மூவா யிரவரொடும்
அளையா விளையாடும் அம்பலம்நின் ஆடரங்கே. 5

அகலோக மெல்லாம் அடியவர்கள் தற்சூழப்
புகலோக முண்டென்று புகுமிட[ம்]நீ தேடாதே
புவலோக நெறிபடைத்த புண்ணியங்கள் நண்ணியசீர்ச்
சிவலோகம் ஆவதுவுந் தில்லைச்சிற் றம்பலமே. 6

களகமணி மாடம் சூளிகைசூழ் மாளிகைமேல்
அளகமதி நுதலார் ஆயிழையார் போற்றிசைப்ப
ஒளிகொண்ட மாமணிகள் ஓங்கிருளை ஆங்ககற்றும்
தெளிகொண்ட தில்லைச்சிற் றம்பலமேசேர்ந்தனையே.7

பாடகமும் நூபுரமும் பல்சிலம்பும் பேர்ந்தொலிப்பச்
சூடகக்கை நல்லார் தொழுதேத்தத் தொல்லுலகில்
நாடகத்தின் கூத்தை நவிற்றுமவர் நாடோறும்
ஆடகத்தால் மேய்ந்தமைந்த அம்பலம்நின் ஆடரங்கே. 8

உருவத்[து] ளியுருவாய் ஊழிதோ றெத்தனையும்
பரவிக் கிடந்தயனும் மாலும் பணிந்தேத்த
இரவிக்கு நேராகி ஏய்ந்திலங்கு மாளிகைசூழ்ந்[து]
அரவிக்கும் அம்பலமே ஆடரங்கம் ஆயிற்றே. 9

சேடர் உறைதில்லைச் சிற்றம் பலத்தான்தன்
ஆடல் அதிசயத்தை ஆங்கறிந்து பூந்துருத்திக்
காடன் தமிழ்மாலை பத்தும் கருத்தறிந்து
பாடும் இவைவல்லார் பற்றுநிலை பற்றுவரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

பூந்துருத்தி நம்பிகாட நம்பி அருளிய திருவிசைப்பா
முற்றிற்று

உ
சிவ சிவ
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

5. கண்டராதித்தர்

அருளிய

திருவிசைப்பா

கோயில் - மின்னாருருவம்

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்னாருருவம் மேல்விளங்க
வெண்கொடிமா ளிகைசூழப்
பொன்னார்குன்றம் ஒன்றுவந்து
நின்றது போலுமென்னாத்
தென்னாவென்று வண்டுபாடும்
தென்தில்லை யம்பலத்துள்
என்னாரமுதை எங்கள் கோவை
என்றுகொல் எய்துவதே? 1

ஓவாமுத்தீ அஞ்சுவேள்வி
ஆறங்க நான்மறையோர்
ஆவேபடுப்பார் அந்தணாளர்
ஆகுதி வேட்டுயர்வார்
மூவாயிரவர் தங்களோடு
முன் அரங்[கு] ஏறிநின்ற
கோவே!உன்றன் கூத்துக்காணக்
கூடுவ தென்றுகொலோ? 2

முத்தீயாளர் நான்மறையர்
மூவாயிர வர்நின்னோ[டு]
ஒத்தேவாழும் தன்மையாளர்
ஓதிய நான்மறையைத்

கண்டராதித்தர் அருளிய திருவிசைப்பா

தெத்தேயென்று வண்டுபாடும்
தென்தில்லை அம்பலத்துள்
அத்தா! உன்றன் ஆடல்காண
அணைவதும் என்றுகொலோ? 3

மானைப்புரையும் மடமென்நோக்கி
மாமலை யாளோடும்
ஆனைஞ்சாடும் சென்னிமேலோர்
அம்புலி சூடுமரன்
தேனைப்பாலைத் தில்லைமல்கு
செம்பொனின் அம்பலத்துக்
கோனைஞானக் கொழுந்துதன்னைக்
கூடுவது என்றுகொலோ? 4

களிவானுலககிற் கங்கைநங்கை
காதலனே! அருளென்[று]
ஒளிமால் முன்னே வரங்கிடக்க
உன்னடியார்க் கருளும்
தெளிவாரமுதே! தில்லைமல்கு
செம்பொனின் அம்பலத்துள்
ஒளிவான்சுடரே! உன்னைநாயேன்
உறுவதும் என்றுகொலோ? 5

பாரோர்முழுதும் வந்திறைஞ்சப்
பதஞ்சலிக்[கு] ஆட்டுகந்தான்
வாரார் முலையாள் மங்கைபங்கன்
மாமறையோர் வணங்கச்
சீரான்மல்கு தில்லைச்செம்பொன்
அம்பலத் தாடுகின்ற
காரார்மிடற்றுஎங் கண்டனாரைக்
காண்பதும் என்றுகொலோ? 6

இலையார்கதிர்வேல் இலங்கைவேந்தன்
இருபது தோளும்இற
மலைதானெடுத்த மற்றவற்கு
வாளொடு நாள்கொடுத்தான்

கோயில் - மின்னாருருவம்

சிலையால் புரமூன்[று] எய்தவில்லி
செம்பொனின் அம்பலத்துக்
கலையார்மறிபொற் கையினானைக்
காண்பதும் என்றுகொலோ? 7

வெங்கோல் வேந்தன் தென்னன்நாடும்
ஈழமுங் கொண்டதிறல்
செங்கோற்சோழன் கோழிவேந்தன்
செம்பியன் பொன்னணிந்த
அங்கோல்வளையார் பாடியாடும்
அணிதில்லை அம்பலத்துள்
எங்கோன்ஈசன் எம்மிறையை
என்றுகொல் எய்துவதே! 8

நெடியானோடு நான்முகனும்
வானவரும் நெருங்கி
முடியான்முடிகள் மோதிஉக்க
முழுமணி யின்திரளை
அடியார் அலகி னால்திரட்டும்
அணிதில்லை அம்பலத்துக்
கடியார்கொன்றை மாலையானைக்
காண்பதும் என்றுகொலோ? 9

சீரான்மல்கு தில்லைச் செம்பொன்
அம்பலத் தாடிதன்னைக்
காரார்சோலைக் கோழிவேந்தன்
தஞ்சையர் கோன்கலந்த
ஆராஇன்சொற் கண்டராதித்தன்
அருந்தமிழ் மாலைவல்லார்
பேராவுலகிற் பெருமையோடும்
பேரின்பம் எய்துவரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்டராதித்தர் அருளிய திருவிசைப்பா
முற்றிற்று.

உ
சிவ சிவ
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

6. வேணாட்டடிகள்

அருளிய

திருவிசைப்பா

கோயில் - துச்சான

பண் - புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

துச்சான செய்திடினும்
பொறுப்பரன்றே ஆளுகப்பார்;
கைச்சாலுஞ் சிறுகதலி
இலைவேம்புங் கறிகொள்வார்;
எச்சார்வும் இல்லாமை
நீயறிந்தும் எனதுபணி
நச்சாய்காண்; திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே! 1

'தம்பானை சாய்ப்பற்றார்'
என்னும் முதுசொல்லும்
எம்போல்வார்க்[கு] இல்லாமை
என்னளவே அறிந்தொழிந்தேன்
வம்பானார் பணிஉகத்தி;
வழியடியேன் தொழிலிறையும்
நம்பாய்காண்; திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே! 2

பொசியாதோ கீழ்க்கொம்பு
நிறைகுளமென் றதுபோலத்
திசைநோக்கிப் பேழ்கணித்துச்
சிவபெருமான் ஓஎ்னினும்

இசையானால் என்திறத்தும்
எனையுடையாள் உரையாடாள்;
நசையானேன்; திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே! 3

ஆயாத சமயங்கள்
அவரவர்கள் முன்பென்னை
நோயோடு பிணிநலிய
இருக்கின்ற அதனாலே
பேயாவித் தொழும்பனைத்தம்
பிரான்இகழும் என்பித்தாய்
நாயேனைத் திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே! 4

நின்றுநினைந்[து] இருந்துகிடந்[து]
எழுந்துதொழும் தொழும்பனேன்
ஒன்றியொரு கால்நினையா[து]
இருந்தாலும் இருக்கவொட்டாய்
கன்றுபிரி கற்றாப்போல்
கதறுவித்தி; வரவுநில்லாய்
நன்றிதுவோ? திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே! 5

படுமதமும் மிடவயிறும்
உடையகளி றுடையபிரான்!
அடியறிய உணர்த்துவதும்
அகத்தியனுக் கோத்தன்றே;
இடுவதுபுல் ஓரெருதுக்[கு]
ஒன்றினுக்கு வையிடுதல்
நடுவிதுவோ? திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே! 6

மண்ணோடு விண்ணளவும்
மனிதரொடு வானவர்க்கும்
கண்ணாவாய்; கண்ணாகா[து]
ஒழிதலும்நான் மிககலங்கி

அண்ணாவோ என்றண்ணாந்[து]
அலமந்து விளித்தாலும்
நண்ணாயால்; திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே! 7

வாடாவாய் நாப்பிதற்றி
உனைநினைந்து நெஞ்சுருகி
வீடாஞ்செய் குற்றேவல்
எற்றேமற் றிதுபொய்யில்
கூடாமே கைவந்து
குறுகுமா றியான்உன்னை
நாடாயால் திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே! 8

வாளாமால் அயன்வீழ்ந்து
காண்பரிய மாண்பிதனைத்
தோளாரக் கையாரத்
துணையாரத் தொழுதாலும்
ஆளோநீ யுடையதுவும்
அடியேன்உன் தாள்சேரும்
நாளேதோ? திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே! 9

பாவார்ந்த தமிழ்மாலை
பத்தரடித் தொண்டன்எடுத்[து]
ஓவாதே அழைக்கின்றான்
என்றருளின் நன்றுமிகத்
தேவே! தென் திருத்தில்லைக்
கூத்தாடீ! நாயடியேன்
சாவாயும் நினைக்கண்டால்
இனியுனக்குத் தடுப்பரிதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

வேணாட்டடிகள் அருளிய திருவிசைப்பா
முற்றிற்று.

உ
சிவ சிவ
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

7. திருவாலியமுதனார்

அருளிய

திருவிசைப்பா

1. கோயில் - பாதாதிகேசம்

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மையல்மாதொரு கூறன்மால்விடை
ஏறிமான்மறி யேந்தியதடங்
கையன் கார்புரை யுங்கறைக்
கண்டன் கனல்மழுவான்
ஐயன் ஆரழ லாடுவான் அணி
நீர்வயல்தில்லை யம்பலத்தான்
செய்யபாதம் வந்தென்
சிந்தையுள்ளிடங் கொண்டனவே. 1

சலம்பொற்றாமரை தாழ்ந்தெழுந்த
தடமும்தடம்புனல் வாய்மலர்தழீஇ
அலம்பிவண் டறையும்அணி
யார்தில்லை அம்பலவன்
புலம்பிவானவர் தானவர்புகழ்ந்
தேத்தஆடும் பொற் கூத்தனார்கழல்
சிலம்புகிண் கிணியென்
சிந்தையுள்ளிடங் கொண்டனவே. 2

குருண்டவார்குழற் கோதைமார்குயில்
போன்மிழற்றிய கோலமாளிகை
திரண்ட தில்லைதன்னுள்
திருமல்கு சிற்றம்பலவன்

திருவாலியமுதனார் அருளிய திருவிசைப்பா

மருண்டுமாமலை யான்மகள்தொழ
ஆடுங்கூத்தன் மணிபுரைதரு
திரண்ட வான்குறங்கென்
சிந்தையுள்ளிடங் கொண்டனவே. 3

போழ்ந்தியானை நன்னைப் பொருப்பன்
மகளுமைமயச்சங் கண்டவன்
தாழ்ந்த தண்புனல்சூழ்
தடமல்கு சிற்றம்பலவன்
சூழ்ந்தபாய்புலித் தோல்மிசைத்
தொடுத்துவீக்கும் பொன்நூல்தன்னிணொடு
தாழ்ந்த கச்சதன்றே
தமியேனைத் தளர்வித்ததே. 4

பந்தபாச மெலாமறப்பசு
பாசம்நீக்கிய பன்முனிவரோ[டு]
அந்தணர் வணங்கும்
அணியார்தில்லை அம்பலவன்
செந்தழல்புரை மேனியுந்திகழுந்
திருவயிறும் வயிற்றினுள்
உந்திவான்சுழி என்னுள்ளத்[து]
உள்ளிடங் கொண்டனவே. 5

குதிரைமாவொடு தேர்பலகுவிந்[து]
ஈண்டுதில்லையுட் கொம்பனாரொடு
மதுரவாய் மொழியார்
மகிழ்ந்தேத்து சிற்றம்பலவன்
அதிரவார்கழல் வீசிநின்றழ
காநடம்பயில் கூத்தன் மேல்திகழ்
உதரபந்தனம் என்னுள்ளத்[து]
உள்ளிடங் கொண்டனவே. 6

படங்கொள்பாம்பணை யானொடுபிரமன்
பரம்பரமா! அருளென்று
தடங்கையால் தொழவுந்
தழலாடுசிற் றம்பலவன்

தடங்கைநான்குமத் தோள்களுந்
தடமார்பினிற் பூண்கள் மேற்றிசை
விடங்கொள் கண்டமன்றே
வினையேனை மெலிவித்ததே. 7

செய்யகோடுடன் கமலமலர்சூழ்தரு
தில்லைமாமறை யோர்கள்தாந்தொழ
வைய முய்யநின்று
மகிழ்ந்தாடு சிற்றம்பலவன்
செய்யவாயின் முறுவலும் திகழும்
திருக்காதும்கா தினின் மாத்திரைகளோ[டு]
ஐய தோடுமன்றே
அடியேனையாட் கொண்டனவே. 8

செற்றுவன் புரந் தீயெழச்சிலை
கோலி ஆரழல் ஊட்டினானவன்
எற்றி மாமணிகள்
எறிநீர்த்தில்லை அம்பலவன்
மற்றை நாட்ட மிரண்டொடு
மலருந்திருமுக மும்முகத்தினுள்
நெற்றி நாட்டமன்றே
நெஞ்சுளேதிளைக் கின்றனவே. 9

தொறுக்கள்வான்கம லமலருழக்கக்
கரும்புநற் சாறுபாய்தர
மறுக்கமாய்க் கயல்கள்
மடைபாய்தில்லை யம்பலவன்
முறுக்குவாசிகை தன்னொடுமுகிழ்த்தஅவ்
வகத்திமொட் டொடுமத்தமும்
பிறைக்கொள் சென்னியன்றே
பிரியாதென்னுள் நின்றனவே. 10

தூவிநீரொடு பூவவைதொழு
தேத்துகையின ராகிமிக்கதோர்
ஆவிஉள் நிறுத்தி
அமர்ந்தூறிய அன்பினராய்த்

திருவாலியமுதனார் அருளிய திருவிசைப்பா

தேவர் தாந்தொழ ஆடியதில்லைக்
கூத்தனைத்திரு வாலிசொல்லிவை
மேவ வல்லவர்கள்
விடையானடி மேவுவரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

----

2. கோயில் - பவளமால்வரை

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பவளமால் வரையைப் பனிபடர்ந்
தனையதோர் படரொளிதரு திருநீறும்
குவளைமாமலர்க் கண்ணியும் கொன்றையும்
துன்றுபொற் குழல்திருச் சடையும்
திவளமாளிகை சூழ்தரு தில்லை
யுள்திரு நடம்புரி கின்ற
தவள வண்ணனை நினைதொறும்
என்மனம் தழல்மெழு[கு]ஒக் கின்றதே. 1

ஒக்க வோட்டந்த அந்தியும்
மதியமும் அலைகடல் ஒலியோடு
நெக்கு வீழ்தரு நெஞ்சினைப்
பாய்தலும் நிறையழிந்[து] இருப்பேனைச்
செக்கர் மாளிகை சூழ்தரு
தில்லையுள் திருநடம் வகையாலே
பக்க மோட்டந்த மன்மதன்
மலர்க்கணை படுந்தொறும் அலந்தேனே. 2

அலந்து போயினேன்; அம்பலக்
கூத்தனே! அணிதில்லை நகராளீ!
சிலந்தியை ''அர சாள்க'' வென்[று]
அருள்செய்த தேவதே வீசனே!

உலந்தமார்க் கண்டிக் காகிஅக்
காலனை உயிர்செக வுதைகொண்ட
மலர்ந்த பாதங்கள் வனமுலை
மேலொற்ற வந்தருள் செய்யாயே. 3

அருள்செய்[து] ஆடுநல் லம்பலக்
கூத்தனே! அணிதில்லை நகராளி!
மருள்செய்[து] என்றனை வனமுலை
பொன்பயப் பிப்பது வழக்காமோ?
திரளும் நீள்மணிக் கங்கையைத்
திருச்சடைச் சேர்த்திஅச் செய்யாளுக்[கு]
உருவம் பாகமும் ஈந்துநல்
லந்தியை ஒண்ணுதல் வைத்தோனே! 4

வைத்த பாதங்கள் மாலவன்
காண்கிலன்; மலரவன் முடிதேடி
எய்த்து வந்திழிந்[து] இன்னமும்
துதிக்கின்றார் எழில்மறை அவற்றாலே
செய்த்தலைக் கமலம் மலர்ந்தோங்கிய
தில்லை யம்பலத் தானைப்
பத்தியாற் சென்று கண்டிட
என்மனம் பதைபதைப் பொழியாதே. 5

தேய்ந்துமெய்வெளுத்[து] அகம்வளைந்[து]
அரவினை அஞ்சித்தான் இருந்தேயும்
காய்ந்து வந்துவந்[து] என்றனை
வலிசெய்து கதிர்நிலா எரிதூவும்;
ஆய்ந்த நான்மறை அந்தணர்
தில்லையுள் அம்பலத்[து] அரன்ஆடல்
வாய்ந்த மாமலர்ப் பாதங்கள்
காண்பதோர் மனத்தினை யுடையேற்கே. 6

உடையும் பாய்புலித் தோலும்நல்
அரவமும், உண்பதும் பலிதேர்ந்து,
விடைய[து] ஊர்வது, மேவிடங்
கொடுவரை, ஆகிலும் என்நெஞ்சம்

திருவாலியமுதனார் அருளிய திருவிசைப்பா

மடைகொள் வாளைகள் குதிகொளும்
வயல்தில்லை அம்பலத்[து] அனலாடும்
உடைய கோவினை அன்றிமற்[று]
ஆரையும் உள்ளுவ[து] அறியேனே. 7

அறிவும் மிக்கநல் நாணமும்
நிறைமையும் ஆசையும் இங்குள்ள
உறவும் பெற்றநற் றாயொடு
தந்தையும் உடன்பிறந் தவரோடும்
பிறிய விட்டுனை அடைந்தனன்
ஏன்றுகொள்; பெரும்பற்றப் புலியூரில்
மறைகள் நான்குங்கொண் டந்தணர்
ஏத்தநன் மாநடம் மகிழ்வானே! 8

''வான நாடுடை மைந்தனே!
ஓஎன்பன்; ''வந்தரு ளாய்''என்பன்;
'பால்நெய் ஐந்துடன் ஆடிய
படர்சடைப் பால்வண்ணனே! என்பன்;
தேன மர்பொழில் சூழ்தரு
தில்லையுள் திருநடம் புரிகின்ற
ஏன மாமணிப் பூணணி
மார்பனே! எனக்கருள் புரியாயே. 9

புரியும் பொன்மதில் சூழ்தரு
தில்லையுள் பூசுரர் பலர்போற்ற
எரிய தாடும்எம் ஈசனைக்
காதலித்[து] இணையவள் மொழியாக
வரைசெய் மாமதில் மயிலையர்,
மன்னவன் மறைவல திருவாலி
பரவல் பத்திவை வல்லவர்
பரமன[து] அடியிணை பணிவாரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

----

3. கோயில் - அல்லாய்ப்பகலாய்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அல்லாய்ப் பகலாய் அருவாய்
உருவாய் ஆரா அமுதமாய்க்
கல்லால் நிழலாய் கயிலை
மலையாய் காண அருளென்று
பல்லா யிரம்பேர் பதஞ்சலிகள்
பரவ வெளிப் பட்டுச்
செல்வாய் மதில் தில்லைக்[கு]
அருளித் தேவன் ஆடுமே. 1

அன்ன நடையார் அமுத
மொழியார் அவர்கள் பயில்தில்லைத்
தென்னன் தமிழும் இசையும்
கலந்த சிற்றம் பலந்தன்னுள்
பொன்னும் மணியும் நிரந்த
தலத்துப் புலித்தோல் பியற்கிட்டு
மின்னின் இடையாள் உமையாள்
காண விகிர்தன் ஆடுமே. 2

இளமென் முலையார் எழில்மைந்
தரொடும் ஏரார் அமளிமேல்
திளையும் மாடத் திருவார்
தில்லைச் சிற்றம் பலந்தன்னுள்
வளர்பொன் மலையுள் வயிர
மலைபோல் வலக்கை கவித்துநின்[று]
அளவில் பெருமை அமரர்
போற்ற அழகன் ஆடுமே. 3

சந்தும் அகிலும் தழைப்பீ
லிகளும் சாதி பலவுங்கொண்[டு]
உந்தி இழியும் நிலவின்
கரைமேல் உயர்ந்த மதிற்றில்லைச்

திருவாலியமுதனார் அருளிய திருவிசைப்பா

சிந்திப் பரிய தெய்வப்
பதியுட் சிற்றம் பலந்தன்னுள்
நந்தி முழவங் கொட்ட
நட்டம் நாதன் ஆடுமே. 4

ஓமப் புகையும் அகிலின்
புகையும் உயர்ந்து முகில்தோயத்
தீமெய்த் தொழிலார் மறையோர்
மல்கு சிற்றம் பலந்தன்னுள்
வாமத்[து] எழிலார் எடுத்த
பாதம் மழலைச் சிலம்[பு] ஆர்க்கத்
தீமெய்ச் சடைமேல் திங்கள்
சூடித் தேவன் ஆடுமே. 5

குரவம் கோங்கம் குளிர்புன்னை
கைதை குவிந்த கரைகள்மேல்
திரைவந் துலவும் தில்லை
மல்கு சிற்றம் பலந்தன்னுள்
வரைபோல் மலிந்த மணிமண்
டபத்து மறையோர் மகிழ்ந்தேத்த
அரவம்ஆட அனல்கை
ஏந்தி அழகன் ஆடுமே. 6

சித்தர் தேவர் இயக்கர்
முனிவர் தேனார் பொழில்தில்லை
அத்தா! அருளாய் அணியம்
பலவா! என்றென் றவரேத்த
முத்தும் மணியும் நிரந்த
தலத்துள் முளைவெண் மதிசூடிக்
கொத்தார் சடைகள் தாழ
நட்டம் குழகன் ஆடுமே. 7

அதித்த அரக்கன் நெரிய
விரலால் அடர்த்தாய்! அருளென்று
துதித்து மறையோர் வணங்கும்
தில்லைச் சிற்றம் பலந்தன்னுள்

உதித்த போழ்தில் இரவிக்
கதிர்போல் ஒளிர்மா மணிஎங்கும்
பதித்த தலத்துப் பவள
மேனிப் பரமன் ஆடுமே. 8

மாலோ டயனும் அமரர்
பதியும் வந்து வணங்கிநின்[று]
ஆல கண்டா! அரனே!
அருளாய் என்றென் றவரேத்தச்
சேலா டும்வயல் தில்லை
மல்கு சிற்றம் பலந்தன்னுள்
பாலா டுமுடிச் சடைகள்
தாழப் பரமன் ஆடுமே. 9

நெடிய சமணும் அறைசாக்
கியரும் நிரம்பாப் பல்கோடிச்
செடியுந் தவத்தோர் அடையாத்
தில்லைச் சிற்றம் பலந்தன்னுள்
அடிகள் அவரை ஆரூர்
நம்பி யவர்கள் இசைபாடக்
கொடியும் விடையும் உடைய
கோலக் குழகன் ஆடுமே. 10

வானோர் பணிய மண்ணோர்
ஏத்த மன்னி நடமாடும்
தேனார் பொழில்சூழ் தில்லை
மல்கு சிற்றம் பலத்தானைத்
தூநான் மறையான் அமுத
வாலி சொன்ன தமிழ்மாலைப்
பானேர் பாடல் பத்தும்
பாடப் பாவ நாசமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலியமுதனார் அருளிய திருவிசைப்பா

4. கோயில் - கோலமலர்

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கோல மலர்நெடுங்கட்
 கொவ்வைவாய்க்கொடி ஏரிடையீர்!
பாலினை இன்னமுதைப்
 பரமாய பரஞ்சுடரைச்
சேலுக ளும்வயல்சூழ்
 தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலத்[து]
ஏலவுடை எம்மிறையை
 என்றுகொல் காண்பதுவே? 1

காண்பதி யான்என்று கொல்
 கதிர்மாமணி யைக்கனலை
ஆண்பெண் அருவுருவென்[று]
 அறிதற்கரி தாயவனைச்
சேண்பணை மாளிகைசூழ்
 தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலம்
மாண்புடை மாநடஞ்செய்
 மறையோன்மலர்ப் பாதங்களே. 2

கள்ளவிழ் தாமரைமேற்
 கண்[டு] அயனொடு மால்பணிய
ஒள்ளொளி யின்நடுவே
 உருவாய்ப்பரந் தோங்கியசீர்த்
தெள்ளிய தண்பொழில்சூழ்
 தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
துள்ளொளி யாடுகின்ற
 ஒருவனை யுணர்வரிதே. 3

அரிவையோர் கூறுகந்தான்
 அழகன் எழில் மால்கரியின்
உரிவைநல் உத்தரியம்
 உகந்தான்உம் பரார்தம்பிரான்

புரிபவர்க் கின்னருள்செய்
புலியூர்த்திருச் சிற்றம்பலத்[து]
எரிமகிழ்ந் தாடுகின்ற
எம்பிரான்என் இறையவனே. 4

இறைவனை என்கதியை
என்னுளேஉயிர்ப் பாகிநின்ற
மறைவனை மண்ணும்விண்ணும்
மலிவான்சுட ராய்மலிந்த
சிறையணி வண்டறையுந்
தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலம்
நிறையணி யாம்இறையை
நினைத்தேன் இனிப் போக்குவனே. 5

நினைத்தேன்; இனிப்போக்குவனோ?
நிமலத்திரளை நினைப்பார்
மனத்தி னுளேயிருந்த
மணியைமணி மாணிக்கத்தைக்
கனைத்திழி யுங்கழனிக்
கனகங்கதிர் ஒண்பவளம்
சினத்தொடு வந்[து] எறியுந்
தில்லைமாநகர்க் கூத்தனையே. 6

கூத்தனை வானவர்தம்
கொழுந்தைக்கொழுந் தாயெழுந்த
முத்தனை மூவுருவின்
முதலைமுத லாகிநின்ற
ஆத்தனைத் தான்படுக்கும்
அந்தணர்தில்லை அம்பலத்துள்
ஏத்தநின் றாடுகின்ற
எம்பிரானடி சேர்வன்கொலோ? 7

சேர்வன்கொலோ? அன்னைமீர்!
திகழும்மலர்ப் பாதங்களை
ஆர்வங்கொளத் தழுவி
அணிநீ[று]என் முலைக்கணியச்

திருவாலியமுதனார் அருளிய திருவிசைப்பா

சீர்வங்கம் வந்தணவுந்
தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலத்[து]
ஏர்வங்கை மான்மறியன்
எம்பிரான் என்பால் நேசனையே. 8

நேசமு டையவர்கள்
நெஞ்சுளேயிடங் கொண்டிருந்த
காய்சின மால்விடையூர்
கண்ணுதலைக் காமருசீர்த்
தேசமிகு புகழோர்
தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலத்[து]
ஈசனை எவ்வுயிர்க்கும்
எம்மிறைவன்என்[று] ஏத்துவனே. 9

இறைவனை ஏத்துகின்ற
இளையாள்மொழி இன்றமிழால்
மறைவல நாவலர்கள்
மகிழ்ந்தேத்துசிற் றம்பலத்தை
அறைசெந்நெல் வான்கரும்பின்
அணியாலைகள் சூழ்மயிலை
மறைவல ஆலிசொல்லை
மகிழ்ந்தேத்துக வானெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலியமுதனார் அருளிய திருவிசைப்பா முற்றிற்று.

உ
சிவ சிவ
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

8. புருடோத்தம நம்பி

அருளிய

திருவிசைப்பா

1. கோயில் - வாரணி

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வாரணி நறுமலர் வண்டு கிண்டு
பஞ்சமம் செண்டக மாலைமாலை
வாரணி வனமுலை மெலியும் வண்ணம்
வந்துவந்திவை நம்மை மயக்குமாலோ;
சீரணி மணிதிகழ் மாடம் ஓங்கு
தில்லையம்பலத் தெங்கள் செல்வன்வாரான்;
ஆரெனை அருள்புரிந்[து] அஞ்சல் என்பார்?
ஆவியின் பரமென்றன் ஆதரவே. 1

ஆவியின் பரம்என்றன் ஆதரவும்
அருவினை யேனைவிட்[டு] அம்மஅம்ம
பாவிவன் மனமிது பையவேபோய்ப்
பனிமதிச் சடையான் பாலதாலோ;
நீவியும் நெகிழ்ச்சியும் நிறையழிவும்
நெஞ்சமும் தஞ்சமி லாமையாலே
ஆவியின் வருத்தம் இதாரறிவார்?
அம்பலத்[து] அருள்நடம் ஆடுவானே! 2

அம்பலத் தருள்நடம் ஆடவேயும்
யாதுகொல் விளைவதென்[று] அஞ்சிநெஞ்சம்
உம்பர்கள் வன்பழி யாளர்முன்னே
ஊட்டினர் நஞ்சைஎன் றேயும்உய்யேன்;

வன்பல படையுடைப் பூதஞ்சூழ
வானவர் கணங்களை மாற்றியாங்கே
என்பெரும் பயலலைமை தீரும்வண்ணம்
எழுந்தரு ளாய்எங்கள் வீதியூடே! 3

எழுந்தருளாய் எங்கள் வீதியூடே
ஏதமில் முனிவரோ[டு] எழுந்தஞானக்
கொழுந்தது வாகிய கூத்தனே! நின்
குழையணி காதினில் மாத்திரையும்
செழுந்தட மலர்புரை கண்கள் மூன்றும்
செங்கனி வாயும்என் சிந்தைவௌவ
அழுந்தும்என் ஆருயிர்க்[கு] என்செய்கேனோ?
அரும்புனல் அலமருஞ் சடையினானே! 4

அரும்புனல் அலமருஞ் சடையினானை
அமரர்கள் அடிபணிந்[து] அரற்றஅந்நாள்
பெரும்புரம் எரிசெய்த சிலையின் வார்த்தை
பேசவும் நையும்; என் பேதைநெஞ்சம்
கருந்தட மலர்புரை கண்ட! வண்டார்
காரிகை யார்முன்[பு]என் பெண்மைதோற்றேன்;
திருந்திய மலரடி நசையினாலே
தில்லையம் பலத்[து] எங்கள் தேவதேவே! 5

தில்லையம் பலத்தெங்கள் தேவதேவைத்
தேறிய அந்தணர் சிந்தைசெய்யும்
எல்லைய தாகிய எழில்கொள்சோதி!
என்னுயிர் காவல்கொண் டிருந்தஎந்தாய்!
பல்லையார் பசுந்தலை யோ[டு] இடறிப்
பாதமென் மலரடி நோவநீ போய்
அல்லினில் அருநடம் ஆடில்எங்கள்
ஆருயிர் காவலிங்[கு] அரிதுதானே. 6

ஆருயிர் காவலிங்[கு] அருமையாலே
அந்தணர் மதலைநின் அடிபணியக்
கூர்நுனை வேற்படைக் கூற்றஞ்சாயக்
குரைகழல் பணிகொள மலைந்ததென்றால்

ஆரினி? அமரர்கள் குறைவிலாதார்;
அவரவர் படுதுயர் களையநின்ற
சீருயி ரே! எங்கள் தில்லைவாணா!
சேயிழை யார்க்[கு]இனி வாழ்வரிதே. 7

சேயிழை யார்க்கினி வாழ்வரிது;
திருச்சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வனே! நீ
தாயினும் மிகநல்லை என்றடைந்தேன்;
தனிமையை நினைகிலை; சங்கரா! உன்
பாயிரும் புலியத ளின்னுடையும்
பையமே லெடுத்தபொற் பாதமுங்கண்[டு]
ஏயிவள் இழந்தது சங்கம்ஆவா!
எங்களை ஆளுடை ஈசனேயோ. 8

எங்களை ஆளுடை ஈசனேயோ
இளமுலை முகம்நெக முயங்கிநின்பொற்
பங்கயம் புரைமுகம் நோக்கிநோக்கிப்
பனிமதி நிலவதென் மேற்படரச்
செங்கயல் புரைகண்ணி மார்கள் முன்னே
திருச்சிற்றம்பல முடனே புகுந்து
அங்குன பணிபல செய்துநாளும்
அருள்பெறின் அகலிடத் திருக்கலாமே. 9

அருள்பெறின் அகலிடத் திருக்கலாமென்று
அமரர்கள் தலைவனும் அயனும்மாலும்
இருவரும் அறிவுடையா ரின்மிக்கார்
ஏத்துகின் றார்இன்னம் எங்கள்கூத்தை;
மருள்படு மழலைமென் மொழியுமையாள்
கணவனை வல்வினை யாட்டியேனான்
அருள்பெற அலமரும் நெஞ்சம் ஆவா!
ஆசையை அளவறுத் தார் இங்காரே? 10

ஆசையை அளவறுத் தார்இங்காரே?
அம்பலத்[து] அருநடம் ஆடுவானை
வாசநன் மலரணி குழல்மடவார்
வைகலுங் கலந்தெழு மாலைப்பூசல்

புருடோத்தம நம்பி அருளிய திருவிசைப்பா

மாசிலா மறைபல ஓதுநாவன்
வண்புரு டோத்தமன் கண்டுரைத்த
வாசக மலர்கள்கொண் டேத்தவல்லார்
மலைமகள் கணவனை அணைவர்தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

---

2. கோயில் - வானவர்கள்

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வானவர்கள் வேண்ட வளர்நஞ்சை உண்டார்தாம்
ஊனமிலா என்கை ஒளிவளைகள் கொள்வாரோ?
தேனல்வரி வண்டறையுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
நாணமரோ என்னாதே நாடகமே ஆடுவரே. 1

ஆடிவருங் காரரவும் ஐம்மதியும் பைங்கொன்றை
சூடிவருமா கண்டேன்; தோள்வளைகள் தோற்றாலும்
தேடியிமை யோர்பரவும் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
ஆடிவரும் போதருகே நிற்கவுமே ஒட்டாரே. 2

ஒட்டா வகைஅவுணர் முப்புரங்கள் ஓரம்பால்
பட்டாங்[கு] அழல்விழுங்க எய்துகந்த பண்பினார்
சிட்டார்மறையோவாத் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
கொட்டா நடமாடக் கோல்வளைகள் கொள்வாரே! 3

ஆரே இவைபடுவார்? ஐயங் கொளவந்து
போரேடி என்று புருவம் இடுகின்றார்
தேரார் விழவோவாத் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
தீராநோய் செய்வாரை ஒக்கின்றார்; காணீரே. 4

காணீரே என்னுடைய கைவளைகள் கொண்டார்தாம்
சேணார் மணிமாடத் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
பூணார் வனமுலைமேல் பூஅம்பால் காமவேள்
ஆணாடு கின்றவா கண்டும் அருளாரே! 5

ஏயிவரே வானவர்க்கும் வானவரே என்பாரால்
தாயிவரே எல்லார்க்குந் தந்தையுமாம் என்பாரால்
தேய்மதியஞ் சூடிய தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
வாயினைக் கேட்டறிவார் வையகத்தார் ஆவாரே. 6

ஆவா! இவர்தம் திருவடிகொண்[டு] அந்தகன்றன்
மூவா உடலவியக் கொன்றுகந்த முக்கண்ணர்
தேவா மறைபயிலுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
கோவா? இனவளைகள் கொள்வாரோ? என்னையே. 7

என்னை வலிவாரார் என்ற இலங்கையர்கோன்
மன்னும் முடிகள் நெரித்த மணவாளர்
செந்நெல் விளைகழனித் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
முன்னந்தான் கண்டறிவார் ஒவ்வார்இம் முத்தரே. 8

முத்தர் முதுபகலே வந்தென்றன் இல்புகுந்து
பத்தர் பலியிடுக என்றெங்கும் பார்க்கின்றார்;
சித்தர் கணம்பயிலும் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
கைத்தலங்கள் வீசிநின் றுடுங்கால் நோக்காரே. 9

நோக்காத தன்மையால் நோக்கிலோம் யாமென்று
மாற்காழி ஈந்து மலரோனை நிந்தித்துச்
சேக்காத லித்தேறும் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
ஊர்க்கேவந்[து] என்வளைகள் கொள்வாரோ
ஒண்ணுதலீர்! 10

ஒண்ணுதலி காரணமா உம்பர் தொழுதேத்தும்
கண்ணுதலான் தன்னைப் புருடோத்தமன் சொன்ன
பண்ணுதலைப் பத்தும் பயின்றாடிப் பாடினார்
எண்ணுதலைப்பட்[டு] அங்[கு] இனிதா இருப்பாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

புருடோத்தம நம்பி திருவிசைப்பா
முற்றிற்று

உ
சிவ சிவ
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

9. சேதிராயர்

அருளிய

திருவிசைப்பா

கோயில் - சேலுலாம்

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சேலு லாம்வயல் தில்லையுளீர்! உமைச்
சால நாள்அயன் சார்வதி னால்இவள்
வேலை யார்விடம் உண்டுகந் தீர்என்று
மால தாகும்என் வாணுதலே. 1

வாணு தற்கொடி மாலது வாய்மிக
நாணம் அற்றனள் நான்அறி யேன்இனிச்
சேணு தற்பொலி தில்லையுளீர்! உமைக்
காணில் எய்ப்பிவள் காரி கையே. 2

காரி கைக்கரு ளீர்; கரு மால்கரி
ஈரு ரித்தெழு போர்வையி னீர்! மிகு
சீரி யல்தில்லை யாய்சிவ னே! என்று
வேரி நற்குழ லாள்இவள் விம்முமே. 3

விம்மி விம்மியே வெய்துயிர்த்[து] ஆளொனா
உம்மை யேநினைத்[து] ஏத்துமொன்[று]
[ஆகிலள்
செம்ம லோர்பயில் தில்லையு ளீர்! எங்கள்
அம்மல் ஓதி அயர்வு றுமே. 4

அயர்வுற்[று] அஞ்சலி கூப்பி அந்தோ! எனை
உயவுன் கொன்றையந் தார்அரு ளாய்எனும்
செயலுற் றார்மதில் தில்லையு ளீர்! இவண்
மயலுற் றாள்என் றன்மா திவளே. 5

மாதொர் கூறன்வண் டார்கொன்றை மார்பன்என்[று]
ஓதில் உய்வன்ஒண் பைங்கிளி யே! எனும்
சேதித் தீர்!சிரம் நான்முக னைத்தில்லை
வாதித் தீர்! என் மடக்கொடி யையே. 6

கொடியைக் கோமளச் சாதியைக் கொம்பிளம்
பிடியை என்செய்திட் டீர்! பகைத் தார்புரம்
இடியச் செஞ்சிலை கால்வளைத் தீர்! என்று
முடியும் நீர்செய்த மூச் சறவே. 7

அறவ னே! அன்று பன்றிப் பினேகிய
மறவ னே! எனை வாதைசெய் யேல்எனும்
சிறைவண் டார்பொழில் தில்லையு ளீர்! எனும்
பிறைகு லாம்நுதற் பெய்வ ளையே. 8

அன்ற ருக்கனைப் பல்லிறுத்[து] ஆனையைக்
கொன்று காலனைக் கோளிழைத் தீர்எனும்;
தென்ற லார்பொழில் தில்லையு ளீர்! இவள்
ஒன்றும் ஆகிலள் உம்பொ ருட்டே. 9

ஏயு மாறெழிற் சேதிபர் கோன்தில்லை
நாய னாரை நயந்துரை செய்தன
தூய வாறுரைப் பார்துறக் கத்திடை
ஆய இன்பம் எய்தி இருப்பரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

சேதிராயர் திருவிசைப்பா
முற்றிற்று

சிவ சிவ

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

2. சேந்தனார்

அருளிய

திருப்பல்லாண்டு

கோயில் - மன்னுக

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்னுக தில்லை! வளர்கநம்
பத்தர்கள்! வஞ்சகர் போய்அகல
பொன்னின்செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப்பிறவி யறுக்க நெறிதந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 1

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்;
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்;
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி
ஈசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்து;
அண்டங் கடந்தபொருள்அள
வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள்
என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 2

நிட்டையி லாவுடல் நீத்தென்னை
ஆண்ட நிகரிலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச்
சீராட்டுந் திறங்களுமே சிந்தித்[து]

கோயில் - மன்னுக

அட்ட மூர்த்திக்கென் அகம்நெக
ஊறும் அமிர்தினுக்[கு] ஆலநிழற்
பட்டனுக்[கு] என்னைத்தன் பாற்படுத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 3

சொல்லாண் டசுரு திப்பொருள்
சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்வீர்!
சில்லாண் டிற்சிதை யுஞ்சில
தேவர் சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண் டகன கத்திரள்
மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங் கடந்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 4

புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட்[டு]
ஓலமிட்[டு] இன்னம் புகலரிதாய்
இரந்திரந்[து] அழைப்பன்என் னுயிராண்ட
கோவினுக் கென்செய வல்லமென்றும்
கரந்துங் கரவாத கற்பக
னாகிக் கரையில் கருணைக்கடல்
பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப்
பாங்கற்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 5

சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன்
செங்கண்மால் எங்குந்திசை திசையன
கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக்
குழாங்குழா மாய்நின்று கூத்தாடும்
ஆவிக்[கு] அமுதைஎன் ஆர்வத்
தனத்தினை அப்பனை ஒப்பமரர்
பாவிக்கும் பாவகத்[து] அப்புறத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 6

சீருந் திருவும் பொலியச்
சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு
பெற்றேன்; பெற்றதார் பெறுவாருகில்?

ஊரும் உலகுங் கழற
உளறி உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும்
பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 7

சேலுங் கயலுந் திளைக்குங்
கண்ணார்இளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
போலும் பொடியணி மார்பிலங்
குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
மாலும் அயனும் அறியாநெறி
தந்து வந்தென் மனத்தகத்தே
பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின்
றானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 8

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி
அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்[று]அருள்
செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 9

தாதையைத் தாளற வீசிய
சண்டிக்கிவ் அண்டத்தொடு முடனே
பூதலத் தோரும் வணங்கப்பொற்
கோயிலும் போனகமும் அருளிச்
சோதி மணிமுடித் தாமமும்
நாமமும் தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 10

குழலொலி யாழொலி கூத்தொலி
ஏத்தொலி எங்குங் குழாம்பெருகி
விழவொலி விண்ணளவுஞ் சென்று
விம்மி மிகுதிரு வாரூரின்

கோயில் - மன்னுக

மழவிடை யாற்கு வழிவழி
யாளாய் மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழஅடி யாரொடுங் கூடி
எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே. 11

ஆரார் வந்தார்? அமரர்
குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாரா யணனொடு நான்முகன்
அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர்
குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும்
ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே. 12

எந்தை எந்தாய் சுற்ற[ம்] முற்றும்
எமக்கமுதாம் எம்பிரான் என்றென்று
சிந்தை செய்யுஞ் சிவன்சீர்
அடியார் அடிநாய் செப்புறை
அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தன்
எனைப்புகுந் தாண்டுகொண் டாருயிர்மேல்
பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே
என்று பல்லாண்டு கூறுதுமே. 13

திருச்சிற்றம்பலம்

சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டு முற்றிற்று.

திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

திருவிசைப்பா

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

பாட்டு - பக்க எண்

1/4